ଧରିତ୍ରୀ
DHARITRI
March 31-April 6, 2024 ₹ 2/-

ଛୁଟିଦିନ

ବରପୁତ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମମାଟି

ଇତିହାସ ସାକ୍ଷୀ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ନିଜ ଜନ୍ମମାଟି ଓ ନିଜ ଜନ୍ମଭୂମିର ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଅନେକ ଜୀବନକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥାନ୍ତି। ଯାହାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଲୋକେ ବରପୁତ୍ରର ଆଖ୍ୟା ଦେଇଥାନ୍ତି। ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଜନ୍ମମାଟି ହୋଇଯାଏ ସ୍ମୃତିପୀଠ। ସେମିତି କେତେଜଣ ବରପୁତ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ସମ୍ପର୍କରେ...

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ
୩

ଘରର ଉନ୍ନତି କରୁଥିବା ବୃକ୍ଷ

ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ

ଏମିତି ବି କିଛି ବୃକ୍ଷଲତା ରହିଛି ଯାହାକୁ ଘର ଅଗଣାରେ ହେଉ ଅଥବା ବାଡ଼ି ବଗିଚାରେ ଲଗାଇଲେ ଘରର ଉନ୍ନତି ହେବା ସହ ଶୁଭଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି..

* ତୁଳସୀ ଗଛକୁ ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ। ଘରୁ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ଦୂର କରିବାରେ ଏହା ବେଶ୍ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ। ତେବେ ଘରର ଉତ୍ତର ଦିଗ କିମ୍ବା ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ତୁଳସୀ ଗଛକୁ ଲଗାଇବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଭ ହୋଇଥାଏ।

* ସେହିପରି ଘରେ କିମ୍ବା ଘର ନିକଟରେ ନିମ୍ବ ଗଛ ରହିବା ଶୁଭସୂଚକ ହୋଇଥାଏ। କାରଣ ଏହା ପଜିଟିଭ୍ ଏନର୍ଜି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ।

* କୁହାଯାଏ, କଦଳୀ ଗଛର ଛାଇରେ ବସି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପାଠ ପଢ଼ିଲେ ପାଠ ଶୀଘ୍ର ମନେ ରହିଯାଏ। ଏହି ଗଛ ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତିକୁ ବଢ଼ାଇଥାଏ। ତେଣୁ ଏହି ଗଛକୁ ଚାହିଁଲେ ଘର ଅଗଣାରେ କିମ୍ବା ବାଡିପଟେ ଲଗାଇ ଶୁଭଫଳ ପାଇପାରିବେ।

* ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଘରେ କଣ୍ଟାଥିବା କୌଣସି ଗଛ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ଗୋଲାପ ଗଛ ଲଗାଇହେବ। କାରଣ ଏହା ଘରର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଭିତରେ ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, ଭଲପାଇବା ବୃଦ୍ଧି କରାଇବା ସହ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରାଇଥାଏ।

* ସେହିପରି ଧଳା ଅପରାଜିତା ଫୁଲ ଗଛ ଘରେ ଲଗାଇଲେ ଘରେ ଧନବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ମାର୍ଚ୍ଚ ୩୧-ଏପ୍ରିଲ ୬

ମେଷ
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ହେବେ, କର୍ମଜଞ୍ଜାଳ ବଢ଼ିବ,ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ କରିବେ, ମିଥ୍ୟା ଗୁଜବ ଶୁଣିପାରନ୍ତି, ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଫଳବତୀ ହେବ, ସନ୍ତାନଙ୍କ କୃତିତ୍ୱରୁ ଆନନ୍ଦ, ପଡୋଶୀଙ୍କ ସମାଲୋଚନା, ମାନସିକସ୍ଥିତି ଅଶାନ୍ତ ରହିବ, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ବିବାଦ ॥

ବୃଷ
କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତତା ବୃଦ୍ଧି, କ୍ଳାନ୍ତିବୋଧ କରିବେ, ପରିବାରରେ ବିତର୍କ, ବୁଝାମଣାରେ ଅଗ୍ରଗତି, ଦୁଃସାହାସିକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ସାମାଜିକ ସମ୍ମାନ ପାଇବେ, ପ୍ରଶାସନିକ ଆଲୋଚନା, ଆଇନ ସହାୟତା ମିଳିବ ॥

ମିଥୁନ
ଶୁଭଖବର ପାଇବେ, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟସ୍ତତା, ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଝଗଡା, ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ, ମାନସିକ ଚାପ ବଢ଼ିବ, ବିବାଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ, ସଭାସମିତିକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ, ସନ୍ତାନଙ୍କ କୃତିତ୍ୱରୁ ଆନନ୍ଦ ॥

କର୍କଟ
ସୁସ୍ଥ ମାନସିକତା, ପାରିବାରିକ ସଦ୍ଭାବ ବୃଦ୍ଧି, ସ୍ଥଗିତ କାମ ଆରମ୍ଭ, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ, ନୂତନ ମିତ୍ରତା ସୃଷ୍ଟି, ସହାୟତା ମିଳିବ, ଦ୍ରବ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ।

ସିଂହ
ଭାବପ୍ରବଣତା ବୃଦ୍ଧି, ମାନସିକ ଅସ୍ଥିରତା, ଅନିୟମିତ ଆହାରରୁ ଅଜୀର୍ଣ୍ଣ, ଅତୀତ ଘଟଣାର ସମୀକ୍ଷା, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅନୁରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ, ଯୋଗସାଧନାରେ ରୁଚି, ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜିନିଷର ମରାମତି, ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ତରୁ ଅନୁତାପ, ପଡୋଶୀଙ୍କ ସହ ମତଭେଦ, ଦୂରସ୍ଥାନକୁ ଯାତ୍ରା ॥

କନ୍ୟା
ସୁଯୋଗର ସଦ୍ ବ୍ୟବହାର, କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧିରୁ ଆନନ୍ଦ, ସୌଖୀନ ଦ୍ରବ୍ୟ କ୍ରୟ, ଅସାବଧାନତାରୁ ଧନହାନୀ, ଅଶୌଚଖବର ପାଇପାରନ୍ତି, ପାରିବାରିକ ସମସ୍ୟା, ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦାନ, ରାଜନୀତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମ୍ମାନ, ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ ବୁଝିପାରନ୍ତି ॥

ତୁଳା
ଆକସ୍ମିକ ଦୂରଯାତ୍ରା, ପଦସ୍ଥବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତାଗିଦା, ପରିବାରରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ, ଗୃହପୋକରଣ କ୍ରୟ କରିପାରନ୍ତି, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଶଂସା, ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଭେଟିପାରନ୍ତି, ପକେଟ୍ମାର ହୋଇପାରେ, ବ୍ୟବସାୟିକ ଉନ୍ନତି, ସନ୍ତାନଙ୍କ ବିଶୃଙ୍ଖଳା, ରୋଗପୀଡା କମିବ।

ବିଛା
ନୂଆବନ୍ଧୁ ଆସିବେ, ସମ୍ପର୍କରେ ଉନ୍ନତି, ଭାଇଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ, ରାଜନୀତିରେ ସମସ୍ୟା, ଜମିଜମା ବିବାଦ, ଭ୍ରମଣ ସୁଯୋଗ ଜୁଟିବ, ଅବସାଦଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ, ପାରିବାରିକ ତିକ୍ତତାର ସମାପ୍ତି, ଅନ୍ୟମନସ୍କ ରହିପାରନ୍ତି, ଅବହେଳିତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅନୁତାପ ॥

ଧନୁ
ଦୈହିକ ଦୁର୍ବଳତା, ଅପ୍ରିୟସତ୍ୟ ଭାଷଣରୁ କଳହ, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ଦ୍ୱିରୁକ୍ତି, ଗୃହସୀମା ବିବାଦ, ଲେଖାପଢାରେ ଅଗ୍ରଗତି, ଶତ୍ରୁତାରୁ କାର୍ଯ୍ୟହାନୀ, ଭାଗବଣ୍ଟାରେ ଟଣାଓଟରା, ସମାଲୋଚିତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ବ୍ୟବସାୟରେ ସଫଳତା ॥

ମକର
ମାନସିକ ଅସ୍ଥିରତା, ବନ୍ଧୁବିଛେଦରୁ ଦୁଃଖ, ଭ୍ରାତୃବିବାଦର ସମାଧାନ, ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବୃଦ୍ଧି, ବନ୍ଧୁବତ୍ସଳ ହେବେ, ପରୋପକାର ପ୍ରବୃତ୍ତିରୁ ପ୍ରଶଂସା, ସଭାସମିତିକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ, ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ବୈବାହିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଗିଡିପାରେ, ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଜୟ ॥

କୁମ୍ଭ
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହାନୁଭୂତି, ପଡୋଶୀଙ୍କ କୁତ୍ସାରଟନା, ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ, ବୈଷୟିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ସାମ୍ବାଦିକତାରେ ଗୌରବ, ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗର ସାମନା କରିବେ, ଆଇନ ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତି।

ମୀନ
ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତିତାରୁ ପ୍ରଶଂସା, ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ, ମିତ୍ରବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହଯୋଗ, ଗୃହୋପଯୋଗୀ ଜମିଲାଭ, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ଅସହଯୋଗ, ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣାରୁ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ, ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିବେ, ସତ୍ସଙ୍ଗର ସୁଯୋଗ, ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ॥

ଉପକାରୀ ତରଭୁଜ

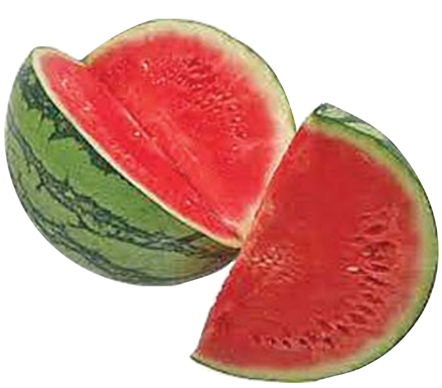

ତରଭୁଜ ଏମିତି ଏକ ଫଳ, ଯେଉଁଥିରେ ଲାଇକୋପିନ୍‌ର ମାତ୍ରା ପ୍ରଚୁର ଥିବା ଯୋଗୁ ତ୍ୱଚାରେ ଚମକ ଆଣିବାରେ ଏହା ବିଶେଷ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ। ସେହିପରି ଏଥିରେ ଭିଟାମିନ୍-ଏ ରହିଥିବାରୁ ଏହା ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଓ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ। ଖରାଦିନେ ତରଭୁଜ ଜୁସ୍ ପିଇଲେ ପେଟ ସହ ମସ୍ତିଷ୍କ ମଧ୍ୟ ଥଣ୍ଡା ରହିଥାଏ; ଯଦ୍ୱାରା କ୍ରୋଧ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରୁହେ। ହୃତପିଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରୋଗରୁ ଉପଶମ ଦେବାରେ ମଧ୍ୟ ତରଭୁଜ ବହୁତ ଉପକାରୀ ହୋଇଥାଏ। ସେହିପରି ଏହାକୁ ନିୟମିତ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା କୋଷ୍ଠକାଠିନ୍ୟ ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିବା ସହ ଶରୀରରେ ରକ୍ତର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ। ତରଭୁଜକୁ କେବଳ ଖାଇଲେ ହେବ ତାହା ନୁହେଁ, ଏହାକୁ ତ୍ୱଚାରେ ମସାଜ୍ କଲେ ବ୍ଲାକ୍‌ହେଡ୍ସ କମିବା ସହ ଚେହେରାରେ ଚମକ ଆସିଥାଏ। ଏହାର ମଞ୍ଜି ବି ଖୁବ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ। ଏହାକୁ ବାଟି ତ୍ୱଚାରେ ଲଗାଇଲେ ଚମକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହ ମୁଣ୍ଡ ବିନ୍ଧା ସମସ୍ୟାରୁ ବି ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ। ସବୁଠୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି, ଶରୀରର ମୋଟାପଣ କମ୍ କରିବାରେ ତରଭୁଜକୁ ଏକ ପୌଷ୍ଟିକ ଫଳ ଭାବେ ସାଧାରଣରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥାଏ।

ପାଠକୀୟ

* ପଖାଳ କେବଳ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏହା ତାଙ୍କ ଭାବପ୍ରବଣତା ଓ ପରମ୍ପରାର ବି କଥା କହେ। ତେଣୁ ପଖାଳର ବିଭିନ୍ନ କଥାବସ୍ତୁକୁ ନେଇ ଉପସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବା ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଏକ ନିଆରା ଆଲେଖ୍ୟ ଥିଲା। 'କେଉଁ କାମ ମାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ନାପସନ୍ଦ', 'ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟୋପଯୋଗୀ ଷ୍ଟ୍ରବେରୀ' ଆଦି ପାଠରୁ ବହୁ ଉପାଦେୟ କଥା ଜାଣିହେଲା।

– ରାକେଶ ସ୍ୱାଇଁ, ଭବାନୀପାଟଣା

* ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ପ୍ରିୟ ପଖାଳ। କେବେ ଦିନେ ଗାଁର ଖାଦ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଏହି ପଖାଳ ଏବେ ସହରୀ ଲୋକଙ୍କର ବି ମନ କିଣି ନେଇଛି; ଆଉ ଯାହାକୁ ନେଇ ଛୁଟିଦିନରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ପଖାଳ କଥା'ଟି ବେଶ୍ ମନଛୁଆଁ ହୋଇପାରିଥିଲା। ସେହିପରି ଲାଇଫ୍ ଷ୍ଟାଇଲ୍ ପୃଷ୍ଠାରୁ 'ସମରରେ ଲାଗିବେ କୁଲ୍' ଶୀର୍ଷକ ପାଠରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା।

– ତାପସୀ ସାହୁ, ପୁରୀ

* ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପୃଷ୍ଠାରୁ ସାହିତ୍ୟିକା ମାନୀ ଦାଶଙ୍କ ଜୀବନି ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା। ସୃଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଆଜି ଏ ସହରରେ ତୁମେ ନାହଁ' ଶୀର୍ଷକ ଗପଟି ବେଶ୍ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଥିଲା। ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାଟି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଥିଲା। ଖାସ୍‌କରି ଏଥିରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଦିଶା ପଟାନି'ଙ୍କ ଫଟୋଟି ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ସାହିତ୍ୟିକା ଶ୍ୱେତପଦ୍ମା ପାଢୀ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରର ଅନୁଭୂତିଟି ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଥିଲା।

– ଶିବାନୀ ମହାପାତ୍ର, କନ୍ଧମାଳ

* ନିଆରା କପ୍‌ବୋର୍ଡ ପାଠରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ମଡେଲ୍ ମିରର୍‌ରେ ଫିଜା ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦରୀ ଲାଗୁଥିଲେ। ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ ଅନନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ଜଗତ୍‌ସୁଖ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ବିବିଧା ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଆଖି ଡେଇଁବା ପଛର କଥା' ସମ୍ପର୍କରେ ବି ଅନେକ ନୂଆ କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା।

– ରଘୁନାଥ ପଣ୍ଡା, ଜଟଣୀ

* ଏଥରର ବ୍ୟଙ୍ଗ 'ଅପହୃତ ଉପହାର' ଶୀର୍ଷକ ପାଠଟି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ହେବା ସହ ମନଛୁଆଁ ବି ଲାଗୁଥିଲା। ସେହିପରି ବ୍ୟାକ୍‌ପେଜ୍ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ରାଜକୁମାରୀ ପରି ସଜେଇ ହେବା ଚାକିରି' ପାଠଟି ତଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସହ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବି ଲାଗୁଥିଲା।

– ସ୍ୱପ୍ନା ସାହୁ, ପାରାଦ୍ୱୀପ

ବିଶେଷ ଚିଠି

ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ଥିଲା
ପଖାଳର କଥା,
ଲାଗୁଥିଲା ଭାରୀ ନିଆରା
ଦେଉଥିଲା ନୂଆ ନୂଆ ବାର୍ତ୍ତା।
ସାଥୀର ଉତ୍ତର ଲାଗୁଥିଲା
ବଡ଼ ଚମତ୍କାର,
ଖୁସି ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ମନ
ପଢି ପୁଣି ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର।
ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଛୁଟିଦିନ
ତୁମକୁ କରେ ମୁଁ ନିବେଦନ,
ଆସନ୍ତକି ତୁମେ ଏମିତି
ମୋ ପାଖକୁ ପ୍ରତିଦିନ।

– ଭବାନୀ ସାହୁ, ଚକ୍ରତୀର୍ଥ ରୋଡ, ପୁରୀ

ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ

ସମ୍ପାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15, Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph.:2549302, Fax : 2549795

ସୂଚନା ଛୁଟିଦିନ ପାଇଁ ଲେଖା ଓ ଫଟୋ ପଠାଇବାର ଇ-ମେଲ୍ ଠିକଣା: chhutidinadharitri@gmail.com

ବରପୁତ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମମାଟି

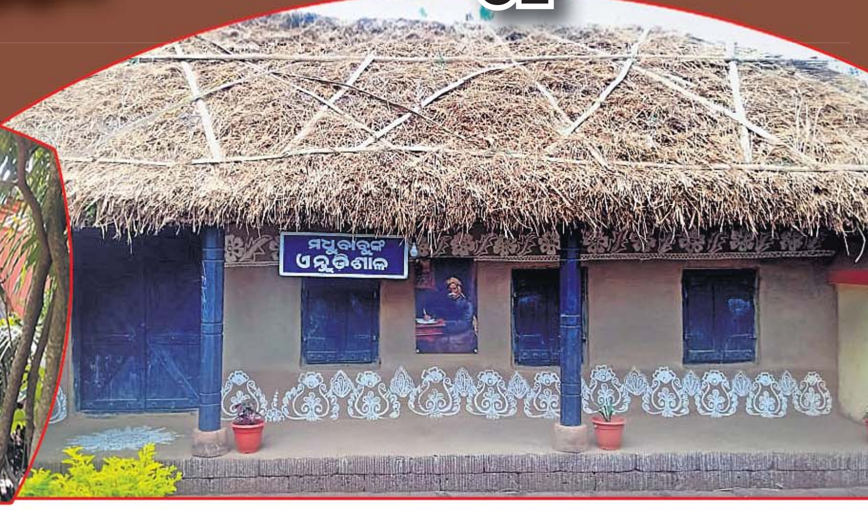

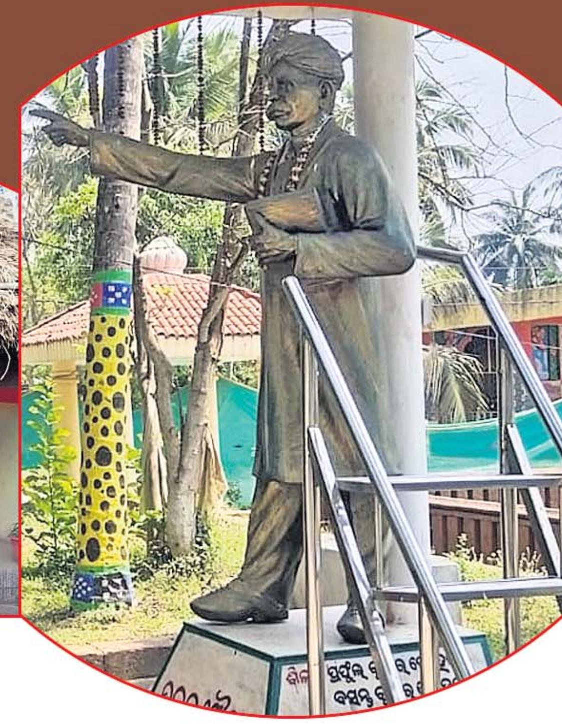

ଇତିହାସ ସାକ୍ଷୀ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ନିଜ ଜନ୍ମମାଟି ଓ ନିଜ ଜନ୍ମଭୂମିର ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଅନେକ ଜୀବନକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥାନ୍ତି। ଯାହାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଲୋକେ ବରପୁତ୍ରର ଆଖ୍ୟା ଦେଇଥାନ୍ତି। ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଜନ୍ମମାଟି ହୋଇଯାଏ ସ୍ମୃତିପୀଠ। ସେମିତି କେତେଜଣ ବରପୁତ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ସମ୍ପର୍କରେ...

ଉତ୍କଳମଣୀ ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାଶ : ‘ମିଶୁ ମୋର ଦେହ ଏ ଦେଶ ମାଟିରେ ଦେଶବାସୀ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ ପିଠିରେ । ଦେଶର ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ପଥେ ଯେତେ ଗାଡ଼ ପୂରୁ ତହିଁ ପଡ଼ି ମୋର ମାଂସହାଡ଼।’ ଏହି ଦେଶାତ୍ମବୋଧକ କବିତାର ରଚୟିତା ଥିଲେ ଉତ୍କଳମଣୀ ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାଶ । ସେ ଏମିତି ଜଣେ ମଣିଷ ଥିଲେ ଯିଏ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ, ପ୍ରତି ମୂହୁର୍ତ୍ତରେ ଭାବୁଥିଲେ ଦେଶ କଥା । ତାଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଥିଲା ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବାର। ତାଙ୍କ ସ୍ୱାଭିମାନର ଅର୍ଥ ଥିଲା ଓଡ଼ିଆ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ୱାଭିମାନ । ଓଡ଼ିଆ ଲୋକଙ୍କ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ସେ ଅହରହ କାମ କରି ଚାଲିଥିଲେ । ଶିକ୍ଷା, ସଂସ୍କାର, ସେବା ଓ ତ୍ୟାଗର ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ପ୍ରତୀକ ଉତ୍କଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାଶଙ୍କ ଜନ୍ମପୀଠ ପୁରୀ ଜିଲା ସତ୍ୟବାଦୀ ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିଧ୍ୟାଧରପୁର ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତରେ ଅବସ୍ଥିତ ସୁଆଣ୍ଡୋ ଗ୍ରାମରେ। ୧୮୭୭ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୯ ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ। ମା’ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୟୀ ଦେବୀ ଓ ପିତା ଦୈତାରୀ ଦାଶ। ଦିନେ ଉତ୍କଳର ଧମନୀ ଥିଲା ସୁଆଣ୍ଡୋ । ଏଠି ଲେଖାହେଉଥିଲା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ଜାତକ। ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୬କିମି ଦୂର ହେବ ଏହି ଗ୍ରାମ। ପୁଣ୍ୟତୋୟା ଭାର୍ଗବୀନଦୀର ବାମପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଲାଗି ରହିଥିବା ଏହି ଗ୍ରାମ ଏବେ ଜାତୀୟ ସ୍ମୃତି ପୀଠ ଭାବେ ପରିଚିତ । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଷଠିଘରକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସଂରକ୍ଷିତ କରିଛନ୍ତି। ଗୋପବନ୍ଧୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ପିତ୍ତଳ ଗରା, ଢାଳ, ଦିପରୁଖା, ଖଟ, ଭାଗବତ ପୋଥି ସହ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ରହିଛି। ଗ୍ରାମ ଆରମ୍ଭରୁ ଠାକୁର ଲୋକେଶ୍ୱର ଦେବଙ୍କ ପୁରୁଣା ମନ୍ଦିର ନୂଆରୂପ ନେଇଛି। ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପାର୍କିଂ ସ୍ଥଳ, ପାଠାଗାର, ଗ୍ରାମ ଶେଷଭାଗରେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ସଂଗ୍ରହାଳୟ, ପୁଷ୍କରିଣୀ, ଶିଶୁ ଉଦ୍ୟାନ ଏବଂ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସୁଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସୁଆଣ୍ଡୋକୁ ଐତିହ୍ୟ ଗ୍ରାମର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେଇଛି। କେବେବି ନିଜକଥା ଭାବୁ ନ ଥିବା ଉତ୍କଳମଣୀ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ସଭିଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଚିନ୍ତାକରି ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପରେ ସରକାରୀ ଚାକିରି କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହିତ ପଣ୍ଡିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଓ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ହରିହରଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଭାଷା ଓ ଶିକ୍ଷାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ସଂଗ୍ରାମ ଚଳାଇଥିଲେ। ୧୯୦୯ ମସିହାରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ବକୁଳବନର ବୃକ୍ଷ ଛାୟାରେ ଗୁରୁକୁଳ ଢାଞ୍ଚାରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ବନବିଦ୍ୟାଳୟ ନାମରେ ପରିଚିତ ପୁରାତନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏବେବି ରହିଯାଇଛି ସେଦିନର ସ୍ମୃତି। ବନବିଦ୍ୟାଳୟର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ସତ୍ୟବାଦୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ରହିଛି ଚାଳ ଛପର ଛାତ୍ରାବାସ। ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସୁଆଣ୍ଡୋ ଗ୍ରାମରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ଆୟୋଜନ କରାଯାଉଛି। ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଜୀବନ ଦର୍ଶନକୁ ଆଧାରକରି ପ୍ରବନ୍ଧ, କବିତା ଓ ବକ୍ତୃତା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଆୟୋଜନ ହେଉଛି। ଜିଲା ସଂସ୍କୃତି, ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ପରିଚାଳନା କରିଥାଏ । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ଉପଲକ୍ଷେ ସତ୍ୟବାଦୀରୁ ସୁଆଣ୍ଡୋ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ସମାବେଶରେ ଚଳଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଥାଏ। ୨୦୨୩ ଫେବୃୟାରୀ ୨୩ ତାରିଖରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହାକୁ ଐତିହ୍ୟସ୍ଥଳୀଭାବରେ ଶୁଭ ଉନ୍ମୋଚନ କରିଥିବା ବେଳେ ପିପିପି ମୋଡରେ ଏହାର ପରିଚାଳନା ଓ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି । ପଞ୍ଚନାୟିକିଆ ଛକ ନିକଟରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହିଳା ମିଶନ ଶକ୍ତି ଏକ କାଫେଟେରିଆ ଚଳାଉଛନ୍ତି। ବକୁଳବନର ପୁରାତନ ବନବିଦ୍ୟାଳୟ, ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ ମନ୍ଦିର, ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦରିଦ୍ର ନାରାୟଣ ସେବାସଂଘ ଓ ସୁଆଣ୍ଡୋ ଗ୍ରାମକୁ ନେଇ ଐତିହ୍ୟ କରିଡର ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରାଯାଇଛି ବୋଲି ସତ୍ୟବାଦୀ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସୁନୀଲ କୁମାର ପଣ୍ଡା କହିଛନ୍ତି। ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଉତ୍କଳମଣିଙ୍କ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ, ଅତୁଳନୀୟ ଅବଦାନକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ସରକାର ସତ୍ୟବାଦୀରେ ଓଡ଼ିଆ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି।

ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ: କଟକ ଜିଲାର ସତ୍ୟଭାମାପୁର ଗ୍ରାମରେ ୧୮୪୮ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୨୮ତାରିଖରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ ଓରଫ ଗୋବିନ୍ଦ ବଲ୍ଲଭ । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ

→

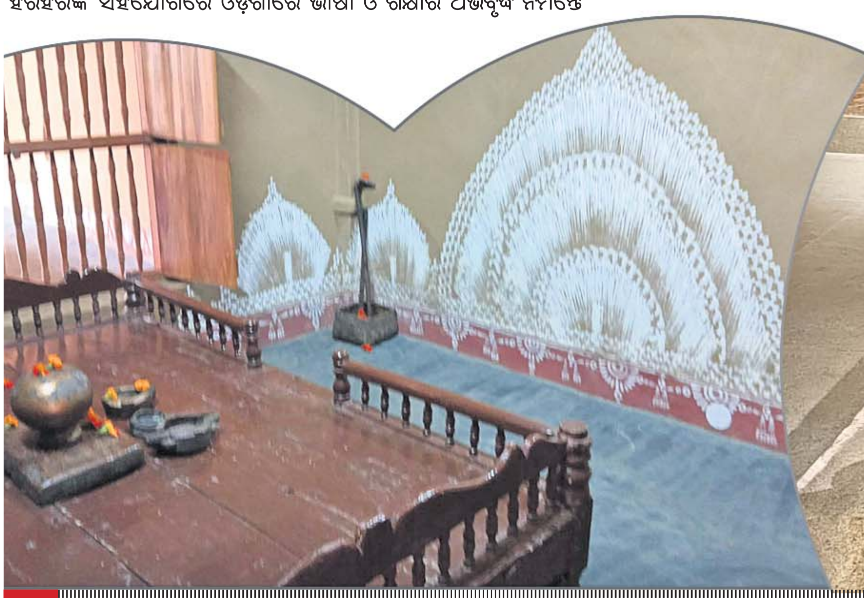

ନାମ ଚୌଧୁରୀ ରଘୁନାଥ ଦାସ ଓ ମାତା ପାର୍ବତୀ ଦେବୀ। ସେ ଥିଲେ ଦୁଇଭାଇ ଗୋବିନ୍ଦ ବଲ୍ଲଭ ଓ ଗୋପାଳ ବଲ୍ଲଭ। ଗୋବିନ୍ଦ ବଲ୍ଲଭ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବାରିଷ୍ଟର ମଧୁସୂଦନ ଦାସ ହେଲେ ଯିଏକି ପ୍ରତି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପାଖରେ ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁବାବୁ ରୂପେ ସ୍ଥାନ ପରିଚିତ ହେଲେ। ତୁଳସୀ ଦୁଇପତ୍ରରୁ ବାସିଲାଭଳି ପିଲାଟି ଦିନରୁ ମଧୁବାବୁଙ୍କର ସମାଜସେବା ପ୍ରତି ଥିଲା ଅହେତୁକ ଆକର୍ଷଣ। ପିଲାଟି ଦିନରୁ ସେ ମାଟିବଂଶ ଅବଧାନଙ୍କ ପାଖରେ ବାଲ୍ୟଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ପରେ ରେଭେନ୍ସା କଲିଜିଏଟ୍ ସ୍କୁଲରେ ପଢିଥିଲେ। ମଧୁବାବୁ ପଢୁଥିବା ବିଦ୍ୟାଳୟର ରାସ୍ତାଟି ବର୍ଷାଦିନେ କାଦୁଅରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାରୁ ଦଶହରା ଛୁଟି ସମୟରେ ସାଙ୍ଗ ପିଲାଙ୍କୁ ଡାକି ଉକ୍ତ ରାସ୍ତାକୁ ବାଲିଗୋଡ଼ି ପକାଇ ସମତୁଲ କରିଥିଲେ। ସମୟକ୍ରମେ ସେ ରେଭେନ୍‌ଶା କଲିଜିଏଟ୍ ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢ଼ିଥିଲେ। ୧୮୬୪ରେ ମାଟ୍ରିକ୍, ୧୮୬୮ରେ ଏଫ୍.ଏ.ଆଇ.ଏ., ୧୮୭୦ରେ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଭାବେ କଲିକତାରୁ ବି.ଏ., ୧୮୭୩ରେ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଭାବେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଏମ୍.ଏ. ଓ ୧୮୭୮ରେ ବି.ଏଲ୍. ଆଇନ୍ ପାସ୍ କରିଥିଲେ। ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ପାଇଁ ୧୯୦୩ରେ 'ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ' ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସଂସ୍କୃତି ଓ ଜାତିର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଦେଶ ଓ ଜାତିର ଉନ୍ନତି ତାଙ୍କର ଅନେକ ଲେଖାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ୧୯୦୪ରେ ଉତ୍କଳ ଟ୍ୟାନେରି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ। ୧୯୧୩ରେ ବିହାର ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାକୁ ସେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ। ୧୯୩୪ ଫେବୃୟାରୀ ୪ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ମହାପ୍ରୟାଣ ଘଟିଥିଲା। ସମୟ କ୍ରମେ ମଧୁବାବୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାବର ଅସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ତାଙ୍କର ଝିଆରୀ ରମା ଦେବୀ କସ୍ତୁରବା ସ୍ମାରକନିଧି ଟ୍ରଷ୍ଟ ହାତରେ ଅର୍ପଣ କରିଦେଇଥିଲେ। ମଧୁବାବୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଉଜ୍ଜୀବିତ କରିବାପାଇଁ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ଡାକି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ଦେବା ସହ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅବଦାନ ଥିବା ମଧୁବାବୁଙ୍କ ଜନ୍ମପୀଠ ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବାବେଳେ ଏବେ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଏହା ଉପରେ ପଡିଛି। ସରକାର ଏବେ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ଐତିହ୍ୟକୁ ଉଜ୍ଜୀବିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନର ଉନ୍ନତୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି। ମଧୁବାବୁଙ୍କ ପୈତୃକ ଘରର ଛାତରୁ ବର୍ଷାଦିନେ ପାଣି ଗଳୁଥିଲା। ଏବେ ସରକାର ସେ ଘରର ମରାମତି କରିବା ସହ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ଅନ୍ତୁଡ଼ିଶାଳର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି। ସେହିପରି ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମଧୁଚବାବୁଙ୍କ ଐତିହ୍ୟ ସାଇତି ରଖିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଏକ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ ମଧୁବାବୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ବାଡ଼ି, ଚଷମା, ଜୋତା ଆଦି ସାମଗ୍ରୀ ଏଠାରେ ରଖା ନ ଯାଇ ଶୈଳବାଳା କଲେଜରେ ରଖାଯାଇଛି। ଏବେ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନରେ ଆବାସିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଚାଲିଥିବାବେଳେ ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆଦିବାସୀ ଛାତ୍ରୀମାନେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଛନ୍ତି। ଏଠାରେ ପ୍ରଥମରୁ ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରାଯାଇଥାଏ। ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମଧୁବାବୁଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନର ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି। ମଧୁବାବୁଙ୍କର ବହୁତ ଜାଗା ରହିଥିବାବେଳେ ତାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ପୀଠର କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରକାଶ ତ୍ରିପାଠୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି। ଆଗାମୀ ଦିନରେ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନର ଉନ୍ନତୀକରଣ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି କସ୍ତୁରବା ଗାନ୍ଧୀ ସ୍ମାରକନିଧି ଟ୍ରଷ୍ଟର ସମ୍ପାଦିକା ସନ୍ଧ୍ୟାରାଣୀ ମଲ୍ଲିକ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି।

ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର: ତୁଙ୍ଗଶିଖରୀ ଚୂଳ, କୁଞ୍ଜ କାନନ ମାଳ, ପୁଣ୍ୟଜଳଧି ଜଳ ଖେଳିଉଠେ ସଘନେ। ''ପ୍ରାଚୀ ଗଗନଶିରେ, ଭାସି କନକ ନୀରେ ଆସ ତପନ ଉଇଁ ଏ ଉତ୍କଳ ଭୁବନେ'' ସଙ୍ଗୀତର ରଚୟିତା ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର। ସତ୍ୟବାଦୀ ଯୁଗର ପଞ୍ଚସଖାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ଏକାଧାରରେ ଥିଲେ କବି, ଗାଳ୍ପିକ, ଔପନ୍ୟାସିକ, ନାଟ୍ୟକାର, ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ, ସମାଜ ସଂସ୍କାରକ, ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ, ବିଚ୍ଛିନ୍ନାଞ୍ଚଳ ମିଶ୍ରଣ ଆନ୍ଦୋଳନର ପୁରୋଧା। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ଝାସ ଦିଅନ୍ତି ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ। ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ବେଳେ ସେ ପରାଧୀନ ଭାରତବର୍ଷରେ ଓ ଓଡ଼ିଶାପରି ପଛୁଆ ରାଜ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାର ଆଲୋକ ବର୍ତ୍ତିକା ଜାଳିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ। ତେବେ କବିଙ୍କ ଜନ୍ମ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲାର ବାଣପୁର, ଶ୍ରୀନିବାସପୁର ଶାସନରେ। ୧୮୮୬ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୬ରେ ଲିଙ୍ଗରାଜ ମିଶ୍ର ଓ ଅପସରା ଦେବୀଙ୍କ କୋଳରେ ଗୋଦାବରୀଶ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିଲେ। ଥରେ ଭକ୍ତକବି ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ବାଣପୁର ଆସି ଲିଙ୍ଗରାଜ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପିଣ୍ଡାରେ ବସି କଥା ହେଉଥିଲେ। ସେ ଜାଣିଲେ ଲିଙ୍ଗରାଜଙ୍କ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଲାଭ ହୋଇଛି। ସେ ଏହି ପୁତ୍ରର ନାମ ଗୋଦାବରୀରୁ ଗୋଦାବରୀଶ ବୋଲି ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଗାଁ ଚାଟଶାଳୀରେ ପଢ଼ିବା ପରେ ପୁରୀ ଜିଲା ସ୍କୁଲ, ରେଭେନ୍ସା କଲେଜ ଓ କଲିକତାରେ ଓକିଲାତି ପାଠ ପଢିଥିଲେ। ୟଙ୍ଗ୍ ଉତ୍କଳ ଆସୋସିଏଶନ ନାମକ ଇଂଲିଶ ସାପ୍ତାହିକର ସମ୍ପାଦକ ଭାବେ ମଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସହ ସତ୍ୟବାଦୀ ବନବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ। ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଘାତ ପ୍ରତିଘାତରେ ସେ ବଢିଛନ୍ତି। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଶଶିଭୂଷଣ ରାୟ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଛନ୍ତି। ଗୋବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଗୁରୁ, ଦେବତା ଓ ଆର୍ଦଶ ବୋଲି ମାନୁଥିଲେ। ବନ୍ୟା ବାତ୍ୟା ବେଳେ ଲୋକଙ୍କ ସେବା କରୁଥିଲେ। ପରାଧୀନ ଭାରତର ମୁକ୍ତି ଓ ଖଣ୍ଡିତ ଓଡ଼ିଶାର ଏକତା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରିଥିଲେ। ବନ୍ୟାବାତ୍ୟା ବେଳେ ଲୋକଙ୍କ ସେବା କରୁଥିଲେ। ପରାଧୀନ ଭାରତର ମୁକ୍ତି ଓ ଖଣ୍ଡିତ ଓଡ଼ିଶାର ଏକତା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ କବିତାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ବପ୍ଲବର ବହ୍ନି। ତାଙ୍କ ରଚିତ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ କବିତା ସଂକଳନ 'କଳିକା', କିଶଳୟ, ଅଲେଖିକା, ଶିଶୁସାହିତ୍ୟ ଏବଂ 'ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀର ଓଡ଼ିଶା ଓ ତହିଁରେ ମୋର ସ୍ଥାନ' ଅନ୍ୟତମ। କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ ତାଙ୍କ ରଚିତ ଆତ୍ମଜୀବନୀ ପୁସ୍ତକ ''ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀର ଓଡ଼ିଶା ଓ ତହିଁରେ ମୋ ସ୍ଥାନ'' ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ଏକ ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ କୀର୍ତ୍ତି। ତାଙ୍କ ରଚିତ 'କାଳିଜାଇ' କବିତା ଯୁଗେ ଯୁଗେ ପ୍ରତିଟି ଓଡ଼ିଆ ହୃଦୟରେ ଚିର଼କାଳ ବଞ୍ଚିରହିଥିବ। ବିଦେଶୀ ହଟେଇବାକୁ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ଫୁଟିଉଠିଥିଲା 'ଆମଘର ଏହି ଓଡ଼ିଶା ରାଇଜେ ଫିରିଙ୍ଗି ତହିଁରେ ରାଜା। ଗୋରା ଦଶଜଣେ ରାଇଜ ଚାଲେ ଲୋ କୋଟିଏ ହେବେ ପରଜା..।'ଆଜି ଗୋଦାବରୀଶଙ୍କ ଗାଁରେ ରହିଛି 'ଗୋଦାବରୀଶ ଯୁବକ ସଂଘ'। ୧୯୮୬ରେ ଏହି ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଜନ୍ମ ଶତବାର୍ଷିକୀ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ପାଳିତ ହୋଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ଗାଁ ସ୍କୁଲରେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଉତ୍ସବ ପାଳିତ ହୋଇଥାଏ। ବାଣପୁର ଶାଳିଆ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଷଦ ତରଫରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ତାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଉଛି। ଏବେ ବାଣପୁରରେ ରହିଛି ତାଙ୍କର ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ଶିଉଳିଲଗା ଘରଡ଼ିହ, ଯାହା ପ୍ରମାଣ କରୁଛି ଏଠାରେ ଦିନେ କବିଙ୍କ ଘର ଥିଲା। ଜୁଲାଇ ୨୬ ତାରିଖ ୧୯୫୬ ମସିହାରେ କବି ଇହଲୀଳା ସମ୍ବରଣ କରିଥିଲେ। ପରାଧୀନ ଭାରତରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ ହୋଇମଧ ଚାକିରି ପଛରେ ନ ପଡ଼ି ଉତ୍କଳ ଜନନୀର ସେବାରେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ। ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ବାଳମୁକୁନ୍ଦ ଦାଶ କୁହନ୍ତି, ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗାଁ ସ୍କୁଲରେ କବିଙ୍କ ଜନ୍ମ ଉତ୍ସବ ପାଳିତ ହୋଇଥାଏ। ଜନ୍ମମାଟି →

ବାଣପୁରଠାରେ ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଶିକ୍ଷାର ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ କରିପାରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏକ ଆଦର୍ଶ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଭାବରେ ଆଜି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅର୍ଜନ କରିପାରିଛି । ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଉନ୍ନତି ସହିତ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ସେ ଶାଳିଆ ଡ୍ୟାମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାସକବି ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତି: ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଆଦ୍ୟ ସ୍ରଷ୍ଟା ବ୍ୟାସକବି ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତି । ଦେଶର ଘଡ଼ିସନ୍ଧି ପରିସ୍ଥିତି ବେଳେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲାର ମଲ୍ଲିକାଶପୁର ଗ୍ରାମରେ ୧୮୪୩ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ । ମାତା ତୁଳସୀ ଦେବୀ, ପିତା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି । ପିଲାଦିନେ ସେ ମାତାପିତାଙ୍କୁ ହରାଇ ତାଙ୍କ ଠାକୁର ମା'ଙ୍କ ଲାଳନ ପାଳନରେ ବଢିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିଲାଦିନର ନାମ ବ୍ରଜମୋହନ ଥିଲା । ପୀରବାବାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ରୋଗ ଭଲ ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଠାକୁରମା' 'ଫକୀର' ବୋଲି ଡାକୁଥିଲେ । ପରେ ତାଙ୍କ ନାମ ବ୍ରଜମୋହନରୁ ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତି ହୋଇଥିଲା । ୯ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ପାଠପଢା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଅବଧାନ ବୈଷ୍ଣବ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଚାଟଶାଳୀ ପାଠ ପଢା ଶେଷ କରି ବାରବାଟୀ ସ୍କୁଲରେ ନାମ ଲେଖାଇଥିଲେ । ପରେ ସେ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ପରେ ସେ ବାଲେଶ୍ୱର ମିଶନ ସ୍କୁଲର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ନିଜର ସାଧନା ବଳରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଇଂରେଜ ହାକିମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିପାରିଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ଗଡ଼ଜାତରେ ସେ ଦେୱାନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ୧୮୬୬ ମସିହାର ନଅଙ୍କ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ବିଭୀଷିକା ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲା । ସମାଜର ଉନ୍ନତି ଓ ମାନବ ସେବା ତାଙ୍କ ବ୍ରତ ପାଲଟି ଗଲା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଅବଦାନ ଅତୁଳନୀୟ ।ସେ ଡାକମୁନ୍‌ସୀ, ରେବତୀ, ଲଛମା, ମାମୁଁ ଆଦି ଗଳ୍ପ, ଉପନ୍ୟାସ ଆତ୍ମଜୀବନୀ ଆଦି ଅନେକ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ସେନାପତି । କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲାର କୁସିନ୍ଦା ଗ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷମତାଶାଳୀ ଖଣ୍ଡାୟତ ବଂଶ ଥିଲା । ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶାର ଗଜପତିଙ୍କଠାରୁ ଭୂସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ଏହି ବଂଶର ଜଣେ ଯୁବକ ହନୁ ମଲ୍ଲ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସେନାପତିଙ୍କ ଅଧୀନରେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ପାଇକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ମରହଟ୍ଟାମାନେ 'ସେନାପତି' ଉପାଧି ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଦିନଠାରୁ ତାଙ୍କର 'ମଲ୍ଲ' ଉପାଧି ଲୋପ ହୋଇ 'ସେନାପତି ଉପାଧି ରହିଲା । ଫକୀରମୋହନଙ୍କର ବାଲେଶ୍ୱର ସହର ମଲ୍ଲିକାଶପୁର ସ୍ଥିତ ବାସଭବନ ଏବେ ଜିଲା ପାଠାଗାରରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜାନୁଆରୀ ୧୪ ତାରିଖରେ ଫକୀରମୋହନ ସାହିତ୍ୟ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ୩ ଦିନ ଧରି ତାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ବହୁ ଆଡମ୍ବରରେ ପାଳନ କରାଯାଏ ।

କାନ୍ତକବି ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର: ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ, ଚାରୁ ହାସମୟୀ, ଚାରୁ ଭାଷମୟୀ ଜନନୀ ଜନନୀ ଜନନୀ... । ଏହି ଲୋକପ୍ରିୟ ସଙ୍ଗୀତର ରଚୟିତା ହେଉଛନ୍ତି କାନ୍ତକବି ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର । ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେଶାତ୍ମବୋଧକ କବିତା ବହୁଭାବରେ ଜାଗ୍ରତ କରିଥିଲା । ଭଦ୍ରକ- ଚାନ୍ଦବାଲି ରାଜ୍ୟ ରାଜପଥର ତହସିଲ ଛକଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୫କିମି ଦୂରରେ ପଡ଼େ ତାଳପଦା ଗାଁ । ଏହି ଗାଁରେ ରହିଛି କବିଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ । ଗାଁ ଆରମ୍ଭରେ ରହିଛି ମନମୋହନ ସହଯୋଗ ହାଇସ୍କୁଲ । ତା'ପରେ ତାରିଣୀ ମନ୍ଦିର । ଅନ୍ୟପାଖେ ସରକାରୀ ବାଳିକା ସ୍କୁଲ, ଟିକେ ଦୂରରେ ମା' ବଡ଼ମ୍ମା ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ଶିବମନ୍ଦିର । ତେବେ ଗାଁର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ରହିଛି କାନ୍ତକବି ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ବାସଭବନ । ସେ ୧୮୮୮ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୯ତାରିଖରେ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିଲେ । ସେଦିନ ମାର୍ଗଶିର ଗୁରୁବାର ଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ନାଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ରଖାଯାଇଥିବା ଶୁଣାଯାଏ । ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ରାଧାରାଣୀ ଦେବୀ, ପିତାଙ୍କ ନାମ ଚୌଧୁରୀ ଭାଗବତ ପ୍ରସାଦ ସାମନ୍ତରାୟ । ଗ୍ରାମଦେବତୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଥିବା ବଉଳଗଛ ମୂଳେ ସେ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା କରିଥିଲେ । ଏବେ କବିଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଗାଁରେ ଏକ ପାଠାଗାର ରହିଛି । ସମୟକ୍ରମେ କାନ୍ତକବିଙ୍କ ସମାଧି ପୀଠର ଉନ୍ନତୀକରଣ ହୋଇଥିବା ବେଳେ କବିଙ୍କ ସ୍ମୃତି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଛି । ଏଥିରେ କାନ୍ତ ମଣ୍ଡପ ନିର୍ମିତ ହେବା ସହ ସମାଧି ପୀଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଲୋକୀକରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । କାନ୍ତକବିଙ୍କ ନାଁରେ ଡାକ ଟିକେଟ ପ୍ରଚଳନ ହୋଇଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ କାନ୍ତକବି ସ୍ମୃତି କମିଟି ସହଯୋଗରେ କାନ୍ତକବିଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ୱଭାବ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର: 'ଉଚ୍ଚ ହେବା ପାଇଁ କର ଯେବେ ଆଶା, ଉଚ୍ଚ କର ଆଗେ ନିଜ ମାତୃଭାଷା ।' ସେହିପରି–'ମାତୃଭୂମି ମାତୃଭାଷାର ମମତା ଯା'ହୃଦେ ଜନମି ନାହିଁ, ତାକୁ ଯେବେ ଜ୍ଞାନୀ ଗଣରେ ଗଣିବା ଅଜ୍ଞାନ ରହିବେ କାହିଁ,' ଏମିତି କାଳଜୟୀ କବିତାର ରଚୟିତା ହେଲେ ସ୍ୱଭାବ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର । ସେ ବରଗଡ଼ ଜିଲା ବରପାଲିରେ ୧୮୬୨ ଅଗଷ୍ଟ ୯ତାରିଖ ଶ୍ରାବଣ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥିରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଥିଲେ ଓଡ଼ିଆ ଆଧୁନିକ କାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟର ଜଣେ ମହାନ୍ କବି । ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟକୁ ତାଙ୍କର ଅନେକ ଅବଦାନ ରହିଛି । ସେ ଅନେକ କାବ୍ୟ, କବିତା ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ରଚିତ କାବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଇନ୍ଦୁମତି, କୀଚକ ବଧ, ତପସ୍ୱିନୀ, ପ୍ରଣୟ ବଲ୍ଲରୀ, ରସ ରତ୍ନାକର, ମହିମା, କବିତା କଲ୍ଲୋଳ, ଅଯୋଧ୍ୟା ଦୃଶ୍ୟ, ବଳରାମ ଦେବ, ଉତ୍କଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ପଦ୍ମିନୀ, ମଧୁମୟ ଆଦି ରହିଛି । ସେହିପରି କବି ଗଙ୍ଗାଧର ଅହଲ୍ୟାସ୍ତବ, ଅର୍ଘ୍ୟଥାଳି, ଭକ୍ତି, ମଧୁମୟ, ମାତୃଭୂମି, ଅର୍ପଣ, ଭାରତ ଭାବନା, ସୁଭାବ ଓ ସ୍ୱଭାବ, ବସନ୍ତ ବ୍ରତ ଆଦି କବିତା ଲେଖି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତି କବି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ୧୯୨୪ ଏପ୍ରିଲ ୪ତାରିଖରେ କବିଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । କବିଙ୍କ କାବ୍ୟ, କବିତା ସମେତ କବିଙ୍କ କୁଟିର(କବି ଭବନ) ଆଜି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରୁଛି । ସେହିପରି ବରପାଲି ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୱାରରେ କବିଙ୍କ ସମାଧି ପୀଠ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ତେବେ କବି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଲେଖନୀ, ବହି, କୋଟ୍, କଠଉ, ଥାଳି, ହସ୍ତତନ୍ତ, ଖଟ, ଚଉକି, ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଆଦି ଏବେ ମଧ୍ୟ କବି ଭବନରେ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ସେସବୁର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଠୋସ୍ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଏକ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ନିର୍ମାଣ କରି ସେସବୁକୁ ରଖିବା ପାଇଁ ସାଧାରଣରେ ମତପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସେହିପରି କବିଙ୍କ ଭବନର ଉନ୍ନତୀକରଣ ଯେଭଳି ହେବା କଥା, ତାହା ମଧ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ପାରି ନ ଥିବା ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ କହୁଛନ୍ତି ।

ଏହି ବୀରପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଆହୁରି ବି ଓଡ଼ିଶାର ବରପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ରାଜ୍ୟଗଠନ, ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ରହିଛି ଅତୁଳୀୟ ଅବଦାନ ।

–ବନବିହାରୀ ବେହେରା, ମାନସ ବିଶ୍ୱାଳ, କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର, ସନାତନ ରାଉତ, ଅରବିନ୍ଦ ଭୂୟାଁ, ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ଖମାରୀ

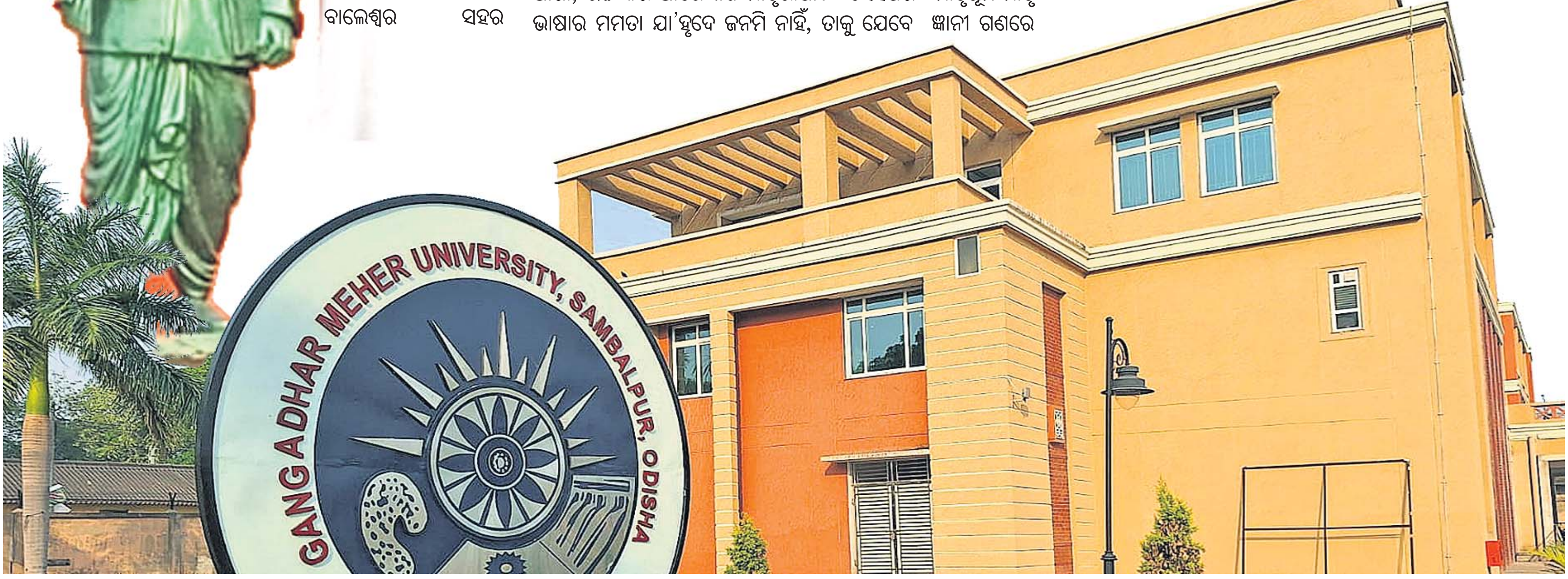

ନାଟକ ସମାଜ ସଂସ୍କାରର ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ମାଧ୍ୟମ

ପିଲାଟି ଦିନରୁ ସେ ଗୀତିନାଟ୍ୟରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିଲେ। ଅଭିନୟ କରିବାର ସେଇ ନିଶା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତି ସମୟରେ ଜଣେ ସଫଳ ଅଭିନେତା, ନାଟ୍ୟକାର ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକର ପରିଚୟ ଦେଇଛି। ଯାତ୍ରା ନାଟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବାରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ୩୨ ବର୍ଷ ବିତିସାରିଲାଣି। ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ନାଟକ ମଧ୍ୟରେ– 'କଥା ରହିଲା ମଗୁଶିରକୁ', ରାମ ବନବାସ କାହାଣୀ ଶେଷ, ଦୁଃଖ ଦେଇଗଲା ଦରଦୀ ବନ୍ଧୁ, କାଲିର ବନ୍ଧନ କଳା ଚନ୍ଦନ' ଆଦି ନାଟକ ବହୁ ଲୋକପ୍ରିୟତା ହାସଲ କରିଛି। ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ସମ୍ମାନ ଓ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି । ସେ ହେଲେ ନାଟ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ **କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ର ଖଣ୍ଡୁଆଳ** । ଜନ୍ମ ୨୮।୫।୧୯୬୧। ମାତା ନିଶାମଣି ଖଣ୍ଡୁଆଳ, ପିତା ଭାଗବତ ଖଣ୍ଡୁଆଳ। ଘର ଜଗତ୍‌ସିଂହପୁର ଜିଲାର ତିର୍ତ୍ତୋଲ ଜଗନ୍ନାଥପୁର ବିଳାସ ଗାଁରେ। ସେ କୁହନ୍ତି, 'ପିଲାଟି ଦିନୁ ମୋର ନାଟକ ପ୍ରତି ରୁଚି ରହିଥିଲା। ଆମ ଗାଁରେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା ଥିଏଟରରେ ମୋ ବାପା ଅଭିନୟ କରୁଥିଲେ। କେବେକେବେ ସେ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବି ବଜାଉଥିଲେ। ଛୋଟବେଳେ ସେ ସବୁ ପ୍ରତି ମୋର ବହୁତ ଆକର୍ଷଣ ଥିଲା। ତେଣୁ ଆଜି ମୁଁ ଯାହା କିଛି ହୋଇଛି ସେଥିରେ ବାପାଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ବହୁତ। ପରିବାରରେ ଆମେ ଚାରି ଭାଇ, ଗୋଟିଏ ଭଉଣୀ। ୪ର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥିବା ବେଳେ ନାଚ କରୁଥିଲି, ଗୀତ ଗାଉଥିଲି, ବାଜା ବଜାଉଥିଲି। ପରେ ଗୀତିନାଟ୍ୟରେ ଅଭିନୟ କଲି। ମୋ ଅଭିନୟକୁ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ। ବଡ଼ ହେଲେ କଳାକାର ଭାବେ ନାଁ କରିବା ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଥିଲେ। ପ୍ରାଥମିକ ପଢ଼ାସାରି ଜଗନ୍ନାଥପୁର ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୧୦ମ ପାସ୍ କଲି। ଏହାପରେ ଅଭିନୟ ପାଇଁ କଲେଜ ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସି ସଂଗୀତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନାଁ ଲେଖିଲି। ଗୁରୁ ଥିଲେ ବିଜୟ ମହାନ୍ତି, ଅଜିତ୍ ଦାସ। ତାଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଆକ୍ଟିଂରେ ମାଷ୍ଟର ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କଲି। ସଂଗୀତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢୁଥିବା ବେଳେ ରୋଜଗାର ଆଶା ରଖି କେତୋଟି ଓଡ଼ିଆ ସିନେମାରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲି। ସମୟକ୍ରମେ ଦୂରଦର୍ଶନ ଓ ଆକାଶବାଣୀରେ ଜଣେ କଳାକାର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲି। ଏହାଛଡ଼ା କେତୋଟି ଘରୋଇ ଟିଭିରେ ପ୍ରାୟୋଜିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ– ତାସ୍‌ର ଘର, ଦାମିନୀ, ଉଆଁସୀ କନ୍ୟା, ମାଟି ବୈକୁଣ୍ଠ, ସାରା ଆକାଶ ଆଦି ଧାରାବାହିକ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା– ସମୟ ଚକ୍ରରେ ସଂସାର ରଥ, ଗୁଡ୍‌ଆଣ୍ଡି ଗୁଡ଼ି, ରଙ୍ଗବରଷିଲା ଟୁପୁରୁଟୁପୁର,ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ଗୁଣ୍ଡା ଆଦି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲି। ହେଲେ ଅଭିନେତା ଭାବେ ବିଶେଷ ରୋଜଗାର କରିପାରିଲି ନାହିଁ। ତେଣୁ ଏହାସହିତ କେତୋଟି ସିନେମା, ଧାରାବାହିକ ଓ ଯାତ୍ରା ନାଟକରେ ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲି, ଯାହା ମତେ ରୋଜଗାରକ୍ଷମ କରାଇଲା। ଅଭିନୟ ଅପେକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ବେଶି ପରିଚିତ ହେଲି। ସେବେଠାରୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବୃତ୍ତି ଭାବେ ଧରିନେଇଛି। ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବାବେଳେ ମୋତେ ଜାଣିବାକୁ ହୁଏ ଯେ କଳାକାର ଜଣଙ୍କ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ଚରିତ୍ର ଭିତରର ଅସଲି ଗୁଣକୁ କିପରି ଅଭିନୟରେ ଫୁଟାଇ ପାରିବେ ତାହାକୁ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ହୁଏ। ହଁ, ନାଟକରେ କିଛି ବାସ୍ତବତା ଥାଏ କିଛି କଳ୍ପନା ବି ରୁହେ। ଯାହା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇଁ ଜରୁରୀ। ଆଜିକାଲି କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବା ସହିତ ଯେତେବେଳେ ସମୟ ମିଳେ ନାଟକ ଲେଖେ। ନାଟକଟିଏ ଲେଖିବା ପୂର୍ବରୁ କାହାଣୀ ଖୋଜେ, ଦୃଶ୍ୟକୁ ଅନୁଭବରେ ଦେଖେ, ଭାବର ଭାଷାକୁ ସଂଳାପରେ କୁହେ। କାହାଣୀ ଯେପରି ଲୋକଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଛୁଇଁବ ଓ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବ। ନାଟକର କାହାଣୀକୁ ଆଧାରକରି କୌଣସି ଏକ ଚରିତ୍ରର ଦୁଃଖଦ ପରିସ୍ଥିତିକୁ କିପରି ଅଧିକ ଭାବପ୍ରବଣ କରିହେବ ତାହା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥାଉ। ସଂଳାପ ଭିତରେ ହୃଦୟଛୁଆଁ ଭାଷା ଓ ଭାବ ଲୁଚି ରହିଥାଏ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଟକର ଗୋଟେ କାହାଣୀ ଅଛି, ମାତ୍ର ସବୁ କାହାଣୀ ଯାତ୍ରା ନାଟକ ହୋଇପାରେନା। ଏବେ ମୁଁ ନୂଆପିଢ଼ିର ନାଟ୍ୟକାରଙ୍କୁ ଲେଖାଲେଖିରେ କିଛି ଟ୍ରେନିଂ ଦେଉଛି ଓ ତାଙ୍କୁ ଗାଇଡ୍ କରୁଛି। ଯେମିତି ନୂଆ ପ୍ରତିଭାମାନେ ନାଟକରେ ସୁଯୋଗ ପାଇବେ। ଏଇଥିରେ ହିଁ ମୋର ଆନନ୍ଦ। ଏଯାଏ ମୋ କାମରେ କେହି କେବେ ବ୍ରେକ ଦେଇନାହାନ୍ତି। ୧୭୦ଟି ଯାତ୍ରାବହିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବା ସହିତ ପ୍ରାୟ ୧୦/୧୫ ଖଣ୍ଡ ବହି ବି ଲେଖିଛି। ଥିଏଟରରେ ମୋର ଅଭିନୟ ଜାରି ରହିଛି। ଦିନଥିଲା ଅଭିନୟ ପାଇଁ ଅନେକ ପୁରସ୍କାର ପାଇଛି। ଏବେ ଅନେକ ସଂସ୍ଥାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବେ ସମ୍ମାନିତ ଓ ପୁରସ୍କୃତ ହେଉଛି। ମୋ ମତରେ ନାଟକ କେବଳ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ମନୋରଞ୍ଜନ ଦିଏ ତା'ନୁହେଁ, ବରଂ ସମାଜର ନିଚ୍ଛକ ଛବିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥାଏ। ଏହା ଗୋଷ୍ଠୀଗତ ଜୀବନରେ ଖୁବ୍ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ। ତା'ସହ ଜନଜାଗରଣର ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକରେ। ଏବେ ପରିବାର କହିଲେ ପତ୍ନୀ, ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଝିଅ। ମୋ କଥା କହିଲେ, ଯେଉଁ ବୟସରେ ସିନେମା ପାଇଁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲି ସେତେବେଳେ ସେମିତି ରୋଲ ମିଳି ନ ଥିଲା । ସେ ବୟସ ଚାଲିଯାଇଛି, ସମୟ ବି ବଦଳିଛି। ଏବେ ଆଉ ସେ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ।

ମୁଁ ଏତିକି କହିବି ଆଜି ଯାତ୍ରାର ଲୋକପ୍ରିୟତା ରହିଛି, ନୂଆ ନୂଆ ଶୈଳୀରେ ମଞ୍ଚ ଉପସ୍ଥାପନା ହେଉଛି। ଯାହା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା ପ୍ରତି ଅଧିକ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଛି।

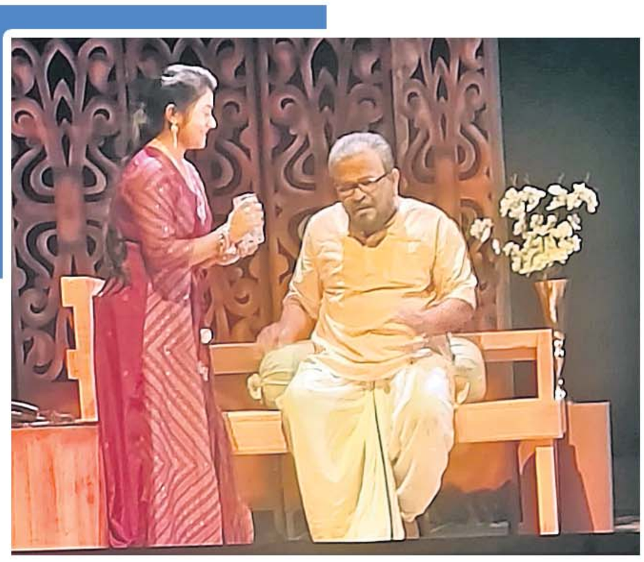

–ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ପ୍ରେମ

–ଦୀପ୍ତି ଖଣ୍ଡୁଆଳ

ଯେଉଁ ଦିନ ମୋବାଇଲରେ ଏକ ଅଜଣା ନମ୍ବରରୁ ଫୋନ କଲ୍ ଆସିଲା ଓ ତାହା ଥିଲା ଜଣେ ନାରୀର କଣ୍ଠସ୍ୱର । ସେଦିନ ବିଭାବସୁ ଖୁସି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବିଭାବସୁ କଥା ହୋଇ ଜାଣିଲା, ସେ ଜଣେ କଲେଜ ଛାତ୍ରୀ । ତା' ନାଁ ସ୍ମୃତିମୟୀ । ସେ ବିଭାବସୁ କବିତାର ମୁଗ୍ଧ ପାଠିକା ।

ସେହିଦିନଠାରୁ କେହି କାହାକୁ ନ ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଇଥିଲା ସମ୍ପର୍କର ଡୋର । ସ୍ମୃତିମୟୀ ଫୋନ୍ କଲେ, ବିଭାବସୁ ଅଜଣା ପୁଲକ ଅନୁଭବ କରେ । ନୂଆ ବର୍ଷ, ରଜ, ଦୀପାବଳି, ଦଶହରା, ଭାଲେଣ୍ଟାଇନ ଡେ' ପ୍ରଭୃତି ଦିନରେ ସ୍ମୃତିମୟୀକୁ ଫୋନ୍ କରି ବିଭାବସୁ ମଜା ନିଏ ।

ଏହା ମଧ୍ୟରେ ବିଭାବସୁର ମନରେ ଆଙ୍କି ହୋଇଯାଇଥିଲା ସ୍ମୃତିମୟୀର ଏକ କାଳ୍ପନିକ ରୂପ ।

ଥରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ସ୍ମୃତିମୟୀ ଫୋନ୍‌ରେ ଜଣାଇଲା ' ମୁଁ କାଲି ସକାଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଆପଣ ଟିକେ ବଜାରକୁ ଆସିବେ ।'

ବିଭାବସୁକୁ ଆଉ ରାତିରେ ନିଦ ହେଲା ନାହିଁ । ପରଦିନ ସକାଳେ ସେ ତରତର ହୋଇ ଦାଢ଼ି କାଟି ପ୍ରସ୍ତୁତହେବା ବେଳକୁ ସ୍ମୃତିମୟୀର ଫୋନ୍ ଆସିଲା 'ଆଜ୍ଞା, ନମସ୍କାର, ଟ୍ୟୁଶନ ଯିବା କଥା ଭୁଲିଯାଇଥିଲି । ମୁଁ ନଅଟା ବେଳକୁ ଯିବି ।'

ବିଭାବସୁ ସବୁ କାମକୁ ପଛରେ ପକାଇ ବାଇକ୍ ଧରି ବଜାରକୁ ଧାଇଁଲା । ପୁଣି ଫୋନ୍ ଆସିଲା । ସ୍ମୃତିମୟୀ ପଚାରିଲା 'ଆପଣ କେଉଁଠି ?'

ବିଭାବସୁ କଣ୍ଠରେ ବ୍ୟଗ୍ରତାର ସ୍ୱର ' ମୁଁ ତେଲଟାଙ୍କି ପାଖକୁ ଯାଉଛି ।'

'ମୁଁ ତେଲ ଟାଙ୍କି ପାଖାପାଖି ହୋଇଗଲିଣି । ଆଉ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚିଯିବି ।'

ହୃଦ୍‌ସ୍ପନ୍ଦନର ବର୍ଦ୍ଧିତ ଗତି ସ୍ମୃତିମୟୀକୁ ଦେଖିବାର ଆଗ୍ରହକୁ ବହୁଗୁଣିତ କଲା । ପୁଣି କଲ୍ ଆସିଲା ' ମୁଁ ରାସ୍ତା ଉପରେ... ।'

ବିଭାବସୁ ତେଲଟାଙ୍କି ପାଖରେ ଥାଇ ରାସ୍ତା ଉପରକୁ ଅନାଇଲା । ଦେଖିଲା, ଦୁଇ ଜଣ କଲେଜ ଛାତ୍ରୀ ସାଇକେଲ ଧରି ତେଲଟାଙ୍କି ଆଡ଼କୁ ଅନାଇଛନ୍ତି । ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି, କଲେଜର କଳାଧଳା ୟୁନିଫର୍ମ ।

ବିଭାବସୁ ନିଜକୁ ଚିହ୍ନେଇବା ପାଇଁ ବାମହାତ ଉପରକୁ ଟେକି ହଲାଇଲା ଓ ବାଇକ୍‌ରେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲା । ସେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଝିଅ ସାଇକେଲ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ମାରି ତା' ପାଦ ଛୁଇଁ ପ୍ରଣାମ କଲା । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ମୃତିମୟୀ, ଆଉ ଅଜଣା ରହିଲା ନାହିଁ । ଚେହେରାରେ କିଛି ହେଲେ ଆକର୍ଷଣ ନ ଥିଲା । କଣ୍ଠସ୍ୱରକୁ ଶୁଣି ତାକୁ ଯେମିତି କାଳ୍ପନିକ ରୂପ ଦେଇଥିଲା, ସ୍ମୃତିମୟୀ ଥିଲା ତା'ଠାରୁ ଅନେକ ଦୂରରେ । ସାମାନ୍ୟ ଆଳାପ ପରେ ବିଭାବସୁ ବିଦାୟ ନେଇ ଚାଲିଗଲା ।

ତା'ର ଦୁଇ/ତିନି ଦିନ ପରେ ସ୍ମୃତିମୟୀର ପୁଣି ଫୋନ୍ ଆସିଲା । ବିଭାବସୁ ବୋଉ ପାଖକୁ ଲାଗି ଆସି ମୋବାଇଲ ଧରେଇଦେଲା । ବୋଉ କହିଲା ' ବିଭା, ମୋବାଇଲ ଚାର୍ଜ ବସାଇ ବଜାରକୁ ଯାଇଛି ।'

ଫୋନ୍ କଟିଗଲା ।

ବିଭାବସୁ ଭାବିଲା, ସ୍ମୃତିମୟୀ ସହ କେବେ ଭେଟ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

–ଏରସମା, ମୋ:୯୯୩୮୧୪୫୫୩୪

କ'ଣ

–ସୁଜାତା ମିଶ୍ର

କ'ଣଟିଏ ଥାଏ ଲୁଚିବା ପାଇଁ

ସମୟର ଛୋଟ ଟୁକୁଡାମାନ
ଗୋଟେ ଗୋଟେ ଛୋଟ ମୃତ୍ୟୁ
କିନ୍ତୁ ଅସହାୟତା ନୁହେଁ

ଇଚ୍ଛାର ଡେଣାମାନେ ଉଡ଼ନ୍ତି
ଭୋକିଲା ଶୀତର ଦେଶ ହେଇ
କେବେ ଶରାହତ
କେବେ ପଥଚ୍ୟୁତ

ରାତି ଚହଲିଯାଏ ଚାନ୍ଦର ଉଦାସୀପଣରେ
ସତ କୁହ, ଏସବୁ ମୃତ୍ୟୁ ବା
ଘଟଣା ଫାଙ୍କରେ, କେବେ

ମୁଁ ମନେପଡେ ତମର
ତମ ଭିତରେ ଗୋଟେ ବି
କ'ଣ ଥାଏ କି ମୋ ଲୁଚିବା ପାଇଁ ।

–ଅହମଦାବାଦ, ଗୁଜୁରାଟ
ମୋ: ୭୬୦୦୧୮୩୯୨୯

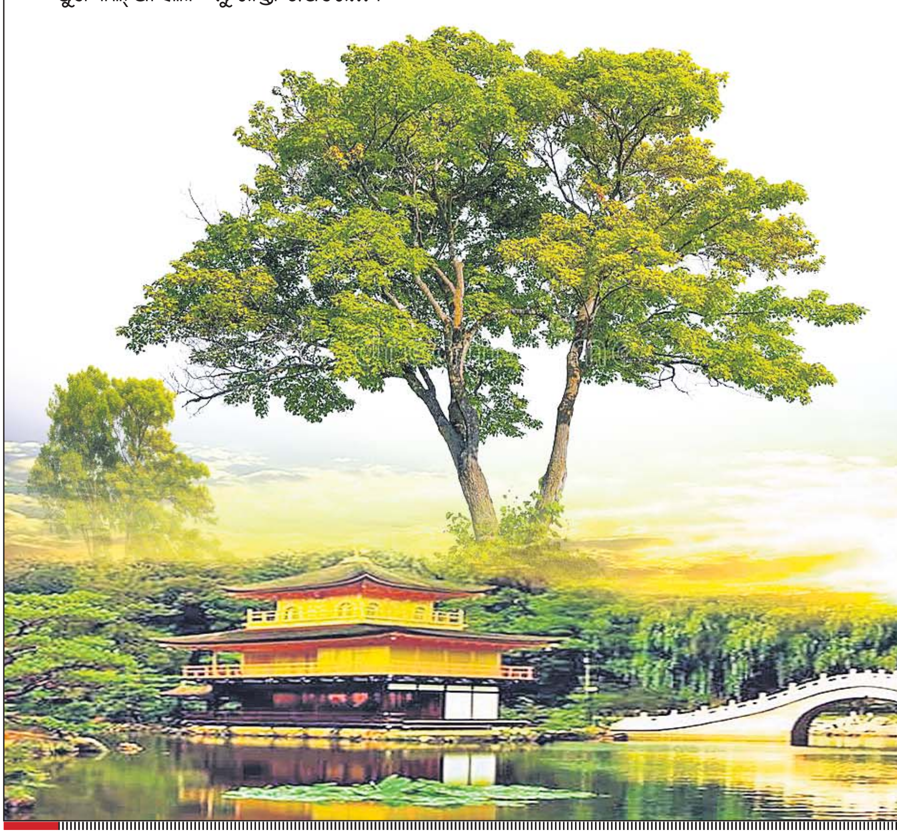

ପାଞ୍ଚୋଟି ଏକପଦୀ

–ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

ପ୍ରେମର ଦିବସେ ମିଳନର ଆଶେ
ସଜାଇଛ ତନୁ ଶୋଭା
ସବୁଦିନଠାରୁ ମୋ ଆଖିରେ ଆଜି
ପ୍ରାଣଠାରୁ ମନଲୋଭା ।

ଦୁଇ
ମୁକ୍ତକେଶୀ ଆଗୋ ପ୍ରାଣର ବାନ୍ଧବୀ
ପଢ଼ିଛ ହୃଦୟ ଭାଷା
ଯାଚନାରହିତ ପ୍ରଣୟ ପ୍ରଦାନେ
ଭରିଛ ପ୍ରାଣରେ ଆଶା ।

ତିନି
ତୁମେ ତ ଦେଖିଛ ବାହ୍ୟରୂପ ମୋର
ହେଜିନ ମରମ ବ୍ୟଥା
ଶୁଣିଛ କି କେବେ ମରମର ବାଣୀ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ହୃଦୟ ଗାଥା ।

ଚାରି
ମୋ ଦେହରେ ତୁମେ ରଙ୍ଗ ଭରିଦିଅ
ତନୁରେ ଅସହ୍ୟ ତାତି
ଏକୁଟିଆ ତୁମେ କିପରି ରହୁଛ
ବିରହରେ ବିତେ ରାତି ।

ପାଞ୍ଚ
ଅଙ୍ଗେ ଅଙ୍ଗେ ତୁମ ଅନଙ୍ଗର ରାଗ
ଭରା ଯଉବନ ପ୍ରଭା
ଆସ ପ୍ରିୟତମା ଅନଙ୍ଗ ଉପମା
ମିଳନେ ପାଇବ ଶୋଭା ।

---xxx--

–ସଚିବ, ସୃଜନ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର,ମାର୍କୋଣା
ବାଲେଶ୍ୱର –୭୫୬ ୧୨୬
ମୋ: ୮୯୮୪୪୩୯୧୬୬

କଳ୍କି କୁମାର

–ପୁରବୀ ଶତପଥି

ଦେଖ, ଦେଖ !
ଏଇ ଗୀତ ହିଁ ବୀଜମନ୍ତ୍ର ।
ଯୋଉ ଗୀତ ତୋଳି ଆଣିଥିଲା
କଳ୍କି ସମୁଦ୍ରରୁ, ମାତା ତୋର
ରାତ୍ରି ଜାଗରଣ କରି,
ଶିଖେଇଥିଲା ସାରା ଦୁନିଆକୁ,
ଜ୍ଞାତିକୁଟୁମ୍ବଙ୍କୁ
ତୋ'ରି ଆବାହନ ପାଇଁ
ମନ୍‌ସା ତାର ମାନସରେ ଗଢିସାରିଥିଲା
ତୋତେ
ତା'ର ଜରାୟୁରେ ଗଢିବାର ଅନେକ
ଆଗରୁ ।
ସେମାନେ ଧ୍ୟାନସ୍ଥ ହେଲେ ଯେଉଁ ମୁଦ୍ରାରେ
ମାତା ଧାରଣ କଲା ତୋତେ
ହୃଦକନ୍ଦରରେ
ଜରାୟୁର ଶେଯ ସୁପାତିରେ
ଉଦରର ସୁରକ୍ଷା ବଳୟରେ

ଆଉ ଗାଇ ଉଠିଲା ତାର ଅନ୍ତର
ସେଇଗୀତ,
ଯାହା କେବଳ ତୁମପାଇଁ ଓ ତୁମର
ଯେଉଁ ସଂଗୀତର ଶତଦଳ କମଳରେ
ତୁମେ ପାଦଥାପିବ ପ୍ରଥମଥର
ସେଇଗୀତ
ଓଁ ନମୋ ଭଗବତେ କଳ୍କିକୁମାରାୟ
'ଆସ ସନ୍ତାନ'
ଆସ ମୋ କୋଳକୁ ଆସ ।

– ହଂସପାଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୮୮୪୭୮୨୫୬୮୮

ଡରୁଛନ୍ତି ସାନ୍ୟା

ସାନ୍ୟା ମାଲହୋତ୍ରା ଏବେ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଡରୁଛନ୍ତି। ଫିଲ୍ମଟି ସିନା ସାଇନ୍ କରିଦେଲେ, ହେଲେ ସେଥିରେ ଏପରି ଏକ ଶଟ୍ ରହିଛି, ଯେଉଁ କଥା ଭାବିଲା ବେଳକୁ ତାଙ୍କୁ ଡର ଲାଗୁଛି। କଥା କ'ଣ କି ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ସେ ଘୋଡାରେ ଚଢ଼ି ଶଟ୍ ଦେବେ। ହେଲେ ଯେତେବେଳେ ଏକଥା ତାଙ୍କ ମନକୁ ଆସୁଛି ମନରେ ସ୍ୱତଃ ଭୟ ଜାତ ହେଉଛି। ଏ ନେଇ ସାନ୍ୟା କହନ୍ତି, 'ଅବଶ୍ୟ ଏହି ଫିଲ୍ମଟିକୁ ସାଇନ୍ କରିବା ସମୟରେ ପ୍ରଯୋଜକ ମୋତେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ। ହେଲେ ଏବେ ଘୋଡା ଚଢ଼ା କଥା ମନେ ପଡିଲା ବେଳକୁ ଡର ଲାଗୁଛି। ତା'ପଛରେ ଏକ କାରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି। ମୁଁ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ଥରେ ଘୋଡାରେ ବସିଥିଲି। ହେଲେ ଅସାବଧାନତାରୁ ମୁଁ ପଡି ଯାଇଥିଲି। ସେହି ଦିନଠାରୁ ଏ ନେଇ ମୋ ମନରେ ଭୟ ରହିଛି। ତେଣୁ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଏଭଳି ଶଟ୍‌କୁ କିପରି ତୁଲାଇବି ଚିନ୍ତା କରୁଛି।' ସାନ୍ୟାଙ୍କର ବଲିଉଡ୍ କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା 'ଦଙ୍ଗଲ'ରୁ। ପ୍ରଥମ ଫିଲ୍ମରୁ ହିଁ ସେ ସାଉଁଟି ଥିଲେ ସଫଳତା। ସାନ୍ୟା ନନ୍-ଭେଜ୍ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତି। ଏହାବ୍ୟତୀତ ଅବସର ସମୟରେ ଡ୍ୟାନ୍ସ କରିବା, ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ବୁଲିବା ସହ ବହି ପଢ଼ିବାକୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ଏବେ ଏହି ନୂଆ ସିନେମାରେ ଘୋଡା ଚଢ଼ା ଦୃଶ୍ୟର ଶଟ୍ ସେ କିପରି ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା।

ରକୁଲ

ସାନ୍ୟା

ମନ ବଳାଇଛନ୍ତି ରକୁଲ୍

ରକୁଲ ପ୍ରୀତ ସିଂ ଗତ ମାସରେ ପ୍ରଯୋଜକ ଜ୍ୟାକି ଭଗନାନିଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି। ଏହାପରେ ସେ ଅଭିନୟ କରିବେ କି ନାହିଁ ସେ ନେଇ କିଛି ସୂଚନା ଦେଇନାହାନ୍ତି। ହେଲେ ଏବେ ସେ ଆଉ ଏକ ଜିନିଷ ପ୍ରତି ମନ ବଳାଇଛନ୍ତି। ତାହା କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ? ଫଟୋ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ। ଅସଲ କଥା ହେଲା ରକୁଲ ଯୁଆଡେ ଯାଆନ୍ତି ସାଙ୍ଗରେ କ୍ୟାମେରା ନେଇଥାଆନ୍ତି। ମନକୁ ଛୁଇଁଲା ଭଳି ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଲେ ତାହାକୁ ସେ କ୍ୟାମେରାରେ ଆବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଭୁଲନ୍ତି ନାହିଁ। ରକୁଲ କହନ୍ତି, 'ଫଟୋ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜକୁ ଅନେକ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇହେବ। ମୋ ନିକଟରେ ଏଭଳି ଅନେକ ଫଟୋ ରହିଛି ଯାହାକୁ ଆଧାର କରି ମୁଁ ଏକ ଫଟୋ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆୟୋଜନ କରିପାରିବି। ତେଣୁ ଏ ନେଇ ମୁଁ ଏବେ ଚିନ୍ତା କରିଛି। ତା'ସହ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ କିପରି ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିହେବ ସେ ନେଇ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି। ନିକଟରେ ତ ମୋର ମ୍ୟାରେଜ ହୋଇଛି। ତେବେ ଆଗକୁ ମୁଁ ଆକ୍ଟିଂ କରିବି କି ନାହିଁ ତାହା ଡିସାଇଡ୍ କରିନାହିଁ।' କନ୍ନଡ ଫିଲ୍ମ 'ଗିଲ୍ଲି' (୨୦୦୯)ରୁ ରକୁଲ ନାୟିକା ସାଜିଥିଲେ। ୨୦୧୩ରେ ସେ ବଲିଉଡ୍‌ରେ ଏଣ୍ଟ୍ରି କରିଥିଲେ, ଆଉ ଫିଲ୍ମଟିର ଟାଇଟଲ ଥିଲା 'ୟାରିୟାଁ'। ଏବେ ନିର୍ମାଣାଧୀନ 'ମେରି ପତ୍ନୀ କା ରିମେକ୍' ଏବଂ 'ଇଣ୍ଡିଆନ୍-୨'ରେ ସେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି।

ସେହି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ...

ବିଶ୍ୱରୂପ

ଇଂରେଜମାନଙ୍କ କବଳରୁ ମାତୃଭୂମିକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ପାଇଁ ଦେଶପ୍ରେମୀମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ଏହି ସମୟରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଓଡ଼ିଆ ବୀର ପାଇକମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ ଥିଲା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର। ତେବେ ଉକ୍ତ ସଂଗ୍ରାମରେ ମହାନ ପାଇକ ଯୋଦ୍ଧା ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ ଜାଳିଥିଲେ ପାଇକ ସଂଗ୍ରାମର ଆଦ୍ୟ ଅଗ୍ନିସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ । ଏହି ବୀର ସନ୍ତାନଙ୍କ ସଂଘର୍ଷମୟ ପାଇକ ସଂଗ୍ରାମକୁ ଆଧାର କରି ଜୟଭାରତ ଏଣ୍ଟରଟେନମେଣ୍ଟ ବ୍ୟାନରରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ଐତିହାସିକ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର 'ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ'। ଖାସ୍ କଥା ହେଲା ଏହି ଫିଲ୍ମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ରୂପରେଖ ଦେବାକୁ ଏହାର ପ୍ରଯୋଜକ ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଜୟ ସେନ୍‌ଙ୍କୁ ଲାଗିଥିଲା ଦୀର୍ଘ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ। ଫିଲ୍ମର ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ ଓଡ଼ିଶାର କୋରାପୁଟ, ସୁନାବେଡ଼ା ଜଙ୍ଗଲ,ଗଞ୍ଜାମ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ବାଣପୁର, ପୁରୀ, କୃଷ୍ଣପ୍ରସାଦ, ବ୍ରହ୍ମଗିରି, ଚିଲିକା ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହାର ଶୁଟିଂ କରାଯାଇଛି। ସହଯୋଗୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବେ ଲିଟନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇଥିବା ବେଳେ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି କ୍ରିଷ୍ଣା ସରୋଜ। କାହାଣୀ ସହ ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଜୟ। ଫିଲ୍ମଟିର ଟାଇଟଲ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱରୂପ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଅଶ୍ରୁମୋଚନ, ମିତା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ଦେବିକା କଲ୍ୟା, ନାରାୟଣ ମାର୍ଥା, ଡ. ଭଗବାନ ତ୍ରିପାଠୀ, ସୁଦାମ ବିଶୋଇ, ଦୀପକ ରାଉତ, ଶିଶୁକଳାକାର ଭାବେ ସୃଜନୀ ପ୍ରିୟଦର୍ଶନୀ, ଶ୍ରୁତିୟା, ସାଇରାମ, ଅନାମ ଚରଣ ନାୟକ ଆଦି କଳାକାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ।

ଯଦି ଶ୍ରଦ୍ଧା ରାଜି ହୋଇଥାଆନ୍ତେ...

ଜଣେ କଳକାରର ଜୀବନ ଉତଥାନ ପତନ ଦେଇ ଗତି କରିଥାଏ। ଆଉ ସେଥିରୁ ବା ଶକ୍ତି ତନୟା ଶ୍ରଦ୍ଧା ବାଦ୍ ପଡନ୍ତେ କିପରି ? କଥା କ'ଣ କି ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିୟରରେ ଏଭଳି ଏକ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା, ଯାହାକୁ ଏବେବି ସେ ମନେ ପକାନ୍ତି। ଶ୍ରଦ୍ଧା କପୁର ବଲିଉଡ୍‌ରେ ଏଣ୍ଟ୍ରି କରିଥିଲେ ୨୦୧୦ରେ। ଫିଲ୍ମଟିର ଟାଇଟଲ ଥିଲା 'ତିନ ପତି'। ଏହାପରେ ମୋହିତ ସୁରୀ ତାଙ୍କୁ 'ଆସିକୀ-୨'ର ନାୟିକା ସାଜିବାକୁ ଅଫର ଦେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ ଫିଲ୍ମ ମିଳିଥିଲା। ତାହା ପୁଣି ଅନ୍ୟତମ ନାମୀ ବ୍ୟାନର ୟଶରାଜ ଫିଲ୍ମସରୁ। ଏହାର ଟାଇଟଲ ଥିଲା 'ଔରଙ୍ଗଜେବ'। କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଫରଟିକୁ ସେ ହାତଛଡା କରି 'ଆସିକୀ-୨'ରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 'ଔରଙ୍ଗଜେବ' ଫ୍ଲପ ହେବାବେଳେ ଆସିକୀ-୨ କିନ୍ତୁ ହିଟ୍ ହେଇଥିଲା। ଏ ନେଇ ଶ୍ରଦ୍ଧା କହନ୍ତି, ''ଯେତେବେଳେ ମୋତେ 'ଔରଙ୍ଗଜେବ' ଅଫର ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ 'ଆସିକୀ-୨'ର ଶୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଥିଲା। ତେଣୁ ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ମୁଁ ରାଜି ହୋଇ ନ ଥିଲି। ତେଣୁ ବାଧ ହୋଇ ୟଶରାଜ ବ୍ୟାନର ଅଫରକୁ ମନା କରିଥିଲି। ସୌଭାଗ୍ୟକୁ 'ଆସିକୀ-୨' ହିଟ୍ ହେଲା। ସେକଥା ମନେ ପଡିଲେ ଭାବେ ଭାଗ୍ୟ ମୋ ସାଥ୍ ଦେଇଥିଲା। ଅଭିନୟ ଜୀବନରେ ଏମିତି ଘଟେ। ସେଭଳି କଥାକୁ ନେଇ ଚିନ୍ତା କଲେ ଅଭିନୟ କ୍ୟାରିୟରରେ ଆଗେଇ ହେବ ନାହିଁ।''

ଶ୍ରଦ୍ଧା

ଯୋଗାକୁ ଆଦ୍ୟତା

ସାରା ଅଲ୍ଲୀ ଖାଁଙ୍କର ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳ କିପରି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଜାଣନ୍ତି ? ସକାଳୁ ଉଠିବା ପରେ ପ୍ରାୟ ଘଣ୍ଟାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗ କରନ୍ତି। ତା'ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ରେଗୁରାଲ ଏକ୍ସରସାଇଜ। ପ୍ରତିଦିନ ଏହାକୁ ସେ ରୁଟିନରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି। ଆଉ ଏଭଳି ମାନସିକତା ପଛରେ ଜଣଙ୍କର ଅବଦାନକୁ ସେ ଏବେ ବି ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି। ସେ ହେଲେ ତାଙ୍କର ମା' ଅମ୍ରିତା ସିଂ। ଛୋଟ ବେଳୁ ସେ ହିଁ ତାଙ୍କର ଏଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କରାଇଛନ୍ତି। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସାରା କହନ୍ତି, 'ମୋ ଫିଟ୍‌ନେସ୍ ପଛରେ ମାମାଙ୍କ ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ମୁଁ ଛୋଟ ଥିଲାବେଳେ ମାମା ଯେବେ ଏକ୍ସରସାଇଜ ଏବଂ ଯୋଗ କରନ୍ତି, ମୁଁ ପାଖରେ ଥାଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ। ପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ତାଙ୍କ ସହ ମିଶି ଏକ୍ସରସାଇଜ ଏବଂ ଯୋଗ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହା ମୋର ଏକ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା। ତେଣୁ ଏ ନେଇ ମୁଁ ମାମାଙ୍କୁ ଯେତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି ତାହା କମ୍ ହେବ। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଯେତେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଫିଟ୍ ରଖିବା ନେଇ ଖାସ୍ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥାଏ।' ଏହାବ୍ୟତୀତ ସାରାଙ୍କର ଶପିଂ କରିବା ମଧ୍ୟ ଏକ ଅଭ୍ୟାସ। ସେ ଯେଉଁଠି ଗଲେ ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ କିଣିବାକୁ ଆଦୌ ଭୁଲି ନ ଥାନ୍ତି। ତାହା ହେଲା ଚୁଡି। ନୂଆ ନୂଆ ଡିଜାଇନ୍‌ର ଚୁଡି ବଜାରକୁ ଆସିଲେ ସେ ତାହାକୁ କିଣିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଶପିଂର ଅଧିକ ସମୟ ଚୁଡି କିଣିବାରେ ହିଁ ବିତିଥାଏ।

ସାରା

ଅଲରାଉଣ୍ଡର ଫରହାନ୍

ବଲିଉଡ୍‌ର ବିଶିଷ୍ଟ ସଂଳାପକାର ଜାଭେଦ ଅଖତରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଫରହାନ୍। କେବଳ ଅଭିନୟ ନୁହେଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା, ଗୀତ ରଚନା, ପ୍ରଯୋଜନା ପରି କାମକୁ ସେ ବେଶ୍ ସୁଚାରୁ ରୂପେ ତୁଲାଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ହୋମ ବ୍ୟାନର ଏକ୍ସସେଲ ଏଣ୍ଟରଟେନମେଣ୍ଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ 'ଦିଲ୍ ଚାହତା ହେ'ରୁ ସେ ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ପୁଣି ପ୍ରଥମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଶଂସା ଅଜାଡି ହୋଇ ପଡିଥିଲା। ଏପରିକି ଏହି ଫିଲ୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଭାବରେ ଜାତୀୟ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପୁରସ୍କାର ହାସଲ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା। ୨୦୦୪ରେ ସେ 'ଲକ୍ଷ୍ୟ'ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବା ପରେ ଆଉ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁ ନ ଥିଲେ। ୨୦୦୬ରେ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ 'ଡନ୍' ବକ୍ସ ଅଫିସରେ ସୁପରହିଟ୍ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ବାୟୋପିକ୍ 'ଭାଗ୍ ମିଲ୍‌ଖା ଭାଗ୍'ରେ ସେ ମିଲ୍‌ଖା ସିଂ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ବେଶ୍ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲେ। ଏହି ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନେତା ଭାବରେ ସମ୍ମାନଜନକ ଫିଲ୍ମ ଫେୟାର ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥିଲା। ମୁମ୍ବାଇସ୍ଥିତ ଏଚ.ଆର. କଲେଜରୁ ସେ ଆଇନରେ ସ୍ନାତକ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି।

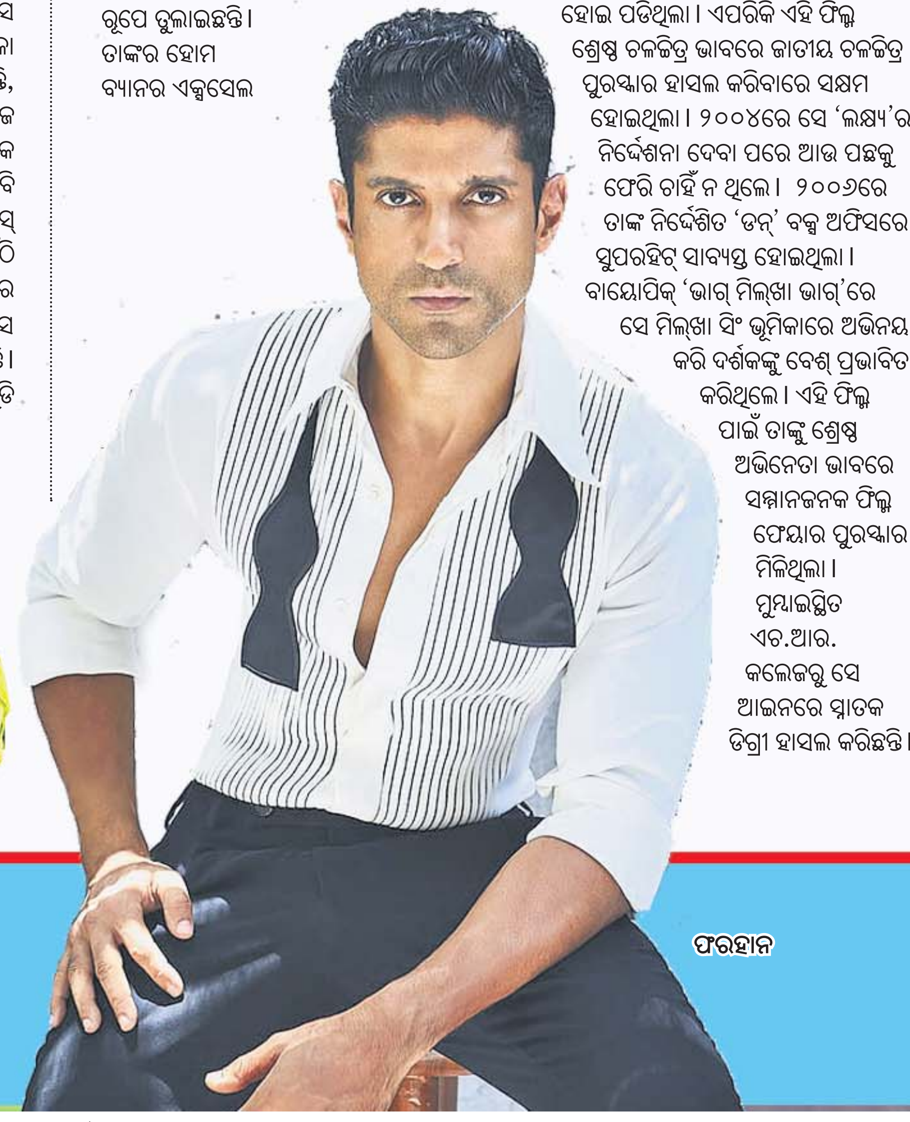
ଫରହାନ

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

କବିତା ପଠେଇବାକୁ ପୋଷ୍ଟକାର୍ଡ, ଲଫାପା କିଣିଥିଲି

ସାହିତ୍ୟିକା **ନିହାରିକା ରଥ** ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ବଣ ପାହାଡ଼ ଘେରା କେରେଙ୍ଗା ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ। ଡ଼ଙ୍ଗର କ୍ଷେତରେ ସୁଲୁସୁଲିଆ ପାହାଡି ପବନ ତା'ସହ ମାଦଳର ତାଳେ ତାଳେ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଢେମସା ନାଚ। ଏଣେ କୋଲାବ ନଦୀର କୁଳୁକୁଳୁ ଶବ୍ଦରେ ମୁଁ ଓ ମୋ ଜନ୍ମମାଟି। ବଣ ପାହାଡ ଘେରରେ ମୁଁ ନିଜକୁ କବିତାର ଭାବରେ ଖୋଜିବୁଲେ। ମୋ ଜନ୍ମ ମାଟି ମୋତେ ବହୁତ କିଛି ଶିଖିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇଛି। ସାହିତ୍ୟକୁ ଭଲ ପାଇବା ଶିଖେଇଛି। ଅଳ୍ପ ବୟସରୁ ନିଜ ଅନୁଭବକୁ ଶବ୍ଦରେ ଉତାରି ଲେଖୁଥିଲି। ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢିଲାବେଳକୁ ଲେଖାସବୁ ବିଭିନ୍ନ ଆଡକୁ ପଠେଇବା ଆରମ୍ଭ କଲି। କିଛି ଲେଖା ଆକାଶବାଣୀ ଜୟପୁର କେନ୍ଦ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଉଥିଲି। ଟିକିରାଇଜ ଓ ଫୁଲଚାଙ୍ଗୁଡି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବେଳେବେଳେ ମୋ ଲେଖା ପଢାଯାଏ। ଅପେକ୍ଷା କରି ବସିଥାଏ ରେଡ଼ିଓ ପାଖରେ ସମୟକୁ ଜଗି। ଯେଉଁଦିନ ପଢ଼ା ହୁଏ ସେଦିନର ଖୁସି କହିଲେ ନସରେ। ଲାଗେ ସ୍ୱର୍ଗ ଯେମିତି ମୋ ହାତ ପାଆନ୍ତାରେ। ଏଇମିତି ଅଭ୍ୟାସ ଜାରି ରହିଲା। ଦିନେ ବାପା ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସରୁ ମୋ ନାଁ ଲେଖାଥିବା ଗୋଟାଏ ଲଫାପା ନେଇ ଆସିଥିଲେ। ସେଥିରେ ମୋତେ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାର ପାଇଁ ଯୁବବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଆସିଥିଲା। ଏହି ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଯୁବବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୟସରେ ପହଁଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲି। ମୋତେ ବୟସ ସେତେବେଳେ ତେଇଶ କିମ୍ବା ଚବିଶ ହୋଇଥିବ। ନିଜ ପ୍ରତିଭା ବଳରେ କାହାର ବିନା ସୁପାରିଶ ଓ ଅନୁମୋଦନରେ ମିଳିଥିବା ସେ ନିମନ୍ତ୍ରଣଟି ମତେ ସେଦିନ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥିଲା। ଉପଯୁକ୍ତ ତାରିଖରେ ସାନଭାଇ ସହ ଜୟପୁର ଗଲି। ଠିକଣା ଜଣା ନଥିଲା ଆକାଶବାଣୀର। ଭଗବାନଙ୍କ କୃପାରୁ ଅଳ୍ପ ଅସୁବିଧା ଭୋଗି ଆମେ ଆକାଶବାଣୀ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପହଁଞ୍ଚିଲୁ। ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ନର୍ଭସ ଲାଗୁଥିଲେ ବି ଖୁସି ଲାଗୁଥିଲା। ରେକର୍ଡିଂ ସମୟରେ ଶବ୍ଦକୁ ସଜାଡି ଉତ୍ତର ରଖୁଥିଲାବେଳେ ନିଜ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ତିଆରି ହେଉଥିଲା। ରେକର୍ଡ଼ିଂ ସରିଲା। ସାକ୍ଷାତକାର ନେଇଥିଲେ ରଞ୍ଜନ କୁମାର ବେହେରା। ମୋ ଉତ୍ତର ଦେବା ଶୈଳୀରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ। ଶେଷରେ ଆକଶବାଣୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଚେକ୍ ପ୍ରଦାନ କରି ବ୍ୟାଙ୍କ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଚେକ୍‌ର ମୂଲ୍ୟ ରାଶି ଥିଲା ୧୦୯ ଟଙ୍କା। ସେଦିନର ସେହି ୧୦୯ ଟଙ୍କାର ମୂଲ୍ୟ ଆଗରେ ଆଜିକା ଦିନର ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କାର ମୂଲ୍ୟ ବି କମ୍ ପଡିବ ମୋ ପାଇଁ । ଖୁସିରେ ଗୋଡ଼ ତଳେ ଲାଗୁନଥାଏ। ସେହି ପଇସା କେବଳ ଥିଲା ମୋର। ମୋ ନିଜ ଅର୍ଜନକୁ କେମିତି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବି ଭାବି ହେଲି। ପରେ ନିଷ୍ପତି ନେଲି ସେଥିରେ କିଛି ପୋଷ୍ଟକାର୍ଡ, ଲଫାପା ଏବଂ ସାଧା କାଗଜ କିଣି ଆଣିବାକୁ, ନିଜ ସୃଜନର ମହକ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ। ସତରେ ପହିଲି ରୋଜଗାରର ପୁଲକ ଖୁବ୍ ନିଆରା। ତା'ସହ ଜୀବନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କରୁଣା ନଥିଲେ କିଛି ବି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ବାସ୍ ସେହି ଶବ୍ଦକୁ ଅନ୍ଧ ଲଉଡି କରି ଆଜି ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଁ ବିଚରଣ କରିପାରୁଛି। ନିଜକୁ ସବୁଦିନ ଯେତିକି ଖୋଜୁଛି, ଯେତିକି ପାଉଛି ତାକୁ ଶବ୍ଦରେ ଖଞ୍ଜି କବିତା ଲେଖୁଛି ଏବଂ ବଞ୍ଚୁଛି। ସାହିତ୍ୟ ମୋ ଜୀବନ ହୋଇଯାଇଛି।

ମନମୋହିନୀ, ଭାରି ସିଆଣି, ଘଡିକେ ବଦଳେ ପ୍ରେମ କାହାଣୀ

ପ୍ରଶ୍ନ–ଜଣେ ଝିଅ ଦେଖିଲେ କେତେବେଳେ ହସି ଦେଉଛି ତ କେତେବେଳେ ରୁଷୁଛି। ସେ କ'ଣ ସତରେ ମୋତେ ଭଲ ପାଉଛି ?

–ଅମିତ ସାହୁ, ନୟାଗଡ

ଉତ୍ତର: କଥାରେ ଅଛି–ସମଝଦାର୍ ଆଦମୀକୋ ଇସାରା କାଫି ହୈ। ତେଣୁ ଆପଣ ଟିକେ ମଗଜ ଖଟାନ୍ତୁ ନା ! ‘ ମନମୋହିନୀ, ଭାରି ସିଆଣି, ଘଡିକେ ବଦଳେ ପ୍ରେମ କାହାଣୀ'। ବାସ୍, ସେହି ଚାହାଣୀ, ତାହାର ଭାବଭଙ୍ଗୀକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ। ତା' ଭିତରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ପ୍ରେମର ଅସଲ ବାସ୍ନା ଲୁଚି ରହିଛି।

ପ୍ରଶ୍ନ–ସେ ମୋ ମନର ମାନସୀ, ତାହାର ଲାଜୁଆ ହସରେ ପ୍ରେମ ଭରି ରହିଛି। ହେଲେ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଛି କି ନାହିଁ ଜାଣିପାରୁନାହିଁ। କ'ଣ କରିବି ?

–ପୁନିତ ପୁହାଣ, ରେଢ଼ାଖୋଲ

ଉତ୍ତର: ଆପଣ ବୋଧହୁଏ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀକୁ ଏକତରଫା ପ୍ରେମ କରୁଛନ୍ତି। ହେଲେ ଏଭଳି ପ୍ରେମ ସିନା କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ, କିନ୍ତୁ ତାକୁ ନେଇ ଆଶାର ମୀନାର ତୋଳିବା ବୋକାମି ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ। ସେହି ଝିଅଟି ଆପଣଙ୍କୁ ଲଭ୍ କରୁଛି କି ନାହିଁ ସେ ନେଇ ଆପଣ ସନ୍ଦେହ ଘେରରେ ଅଛନ୍ତି। ହେଲେ ତାକୁ ଭାବି ଭାବି ଆପଣଙ୍କୁ ଦିନ ରାତି ଜଣାପଡୁ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେଭଳି ମାନସିକତାକୁ ପ୍ରଥମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ। ଯଦି ସେପଟରୁ କିଛି ପ୍ରେମର ଝଲକ୍ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତେବେ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ତା' ସାମନାରେ ନିଜ ମନର କଥା କହି ଦିଅନ୍ତୁ। ଯଦି ପାଣିପାଗ ଠିକ୍ ରହିଲା ତ ଭଲ, ନ ହେଲେ ସେପରି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକାକୁ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ମନରୁ ପୋଛି ଦେବେ ତାହା ଭଲ ହେବ।

ପ୍ରଶ୍ନ–ପ୍ରେମର ନିଶା କ'ଣ ସତରେ ଗାଢ଼ ? ମୁଁ ଜଣେ ଝିଅକୁ ଭଲ ପାଉଛି। ହେଲେ ମୋତେ ତ ସେମିତି କିଛି ଲାଗୁନାହିଁ। ଏବେ ମୁଁ କ'ଣ କଲେ ଠିକ୍ ହେବ ?

–ଜିତେନ୍ଦ୍ର କୁମାର, ପୁରୀ

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମର ନିଶା କେତେ ଗାଢ଼ ଯିଏ ଅନୁଭବ କରିଛି ସିଏ ଜାଣିଛି। ହେଲେ କେବଳ ଭଲ ପାଇଲେ ହେବନାହିଁ, ସେଥିରେ ସେପରି ଆତ୍ମୀୟତା ରହିବା ଦରକାର। ଯଦି ପ୍ରେମ କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର କରୁଥାଆନ୍ତି ତେବେ ତାହା ସବୁବେଳେ ପାଣିଚିଆ ଲାଗିଥାଏ। ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତୁ। ପ୍ରେମରେ ଯେମିତି ଅବିଶ୍ୱାସର ଭାଇରସ ଏଣ୍ଟ୍ରି ନ କରେ ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କ ରୁହନ୍ତୁ। ନ ହେଲେ ସେହି ପ୍ରେମର କେତେବେଳେ ଦି ଏଣ୍ଡ ହୋଇଯିବ ନିଜେ ବି ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ ନାହିଁ।

ପ୍ରଶ୍ନ–ଜଣେ ଝିଅକୁ ମୁଁ କେତେ ଥର ‘ଆଇ ଲଭ୍ ୟୁ' କହିସାରିଲାଣି। ହେଲେ ସେ ମୋତେ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ହେଲେ କହୁନି କାହିଁକି ?

–ଏସ.କେ., ବଲାଙ୍ଗୀର

ଉତ୍ତର: ସେ ବୋଧହୁଏ ଆପଣ କହିଥିବା ‘ଆଇ ଲଭ୍ ୟୁ'କୁ ତର୍ଜମା କରୁଛି। ସେ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଏହାର ଅର୍ଥ ଆପଣ ତାଙ୍କର ଚାହାଣୀ, କଥାବାର୍ତ୍ତା ଶୈଳୀରୁ ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ। ହେଲେ ତାହାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପଢ଼ି ପାରିଲେ ହେଲା। ସେ ଝିଅଟି ଯଦି କିଛି କହିବାକୁ ବିଳମ୍ବ କରୁଛି, ତେବେ ଆପଣ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି କିଆଁ ? ନିଜର ଆଗ୍ରହ, ଉତ୍ସାହରେ ଟିକେ ଲଗାମ ଦିଅନ୍ତୁ। ହୁଏତ ବିଳମ୍ବରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଶୁଭ ଖବର ମିଳିପାରେ !

ପ୍ରଶ୍ନ–ମୋ ପ୍ରେମିକାକୁ ନେଇ ମୁଁ ଅନେକ କବିତା ଲେଖିଛି। ହେଲେ ସେଗୁଡିକୁ ସେ ପ୍ରଶଂସା କରୁନାହିଁ। କ'ଣ କରିବି ?

–କିଶୋର ମହାନ୍ତି, ସୁନାବେଡା

ଉତ୍ତର: ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ କବିତା ଲେଖିବାର ପ୍ରତିଭା ଅଛି–ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ। ହେଲେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ମଗଜରେ ସେକଥା ପଶିବା ଦରକାର। ସେ ହୁଏତ ଭାବୁଥିବ ଯେ, ଆପଣ ଏମିତି କିଛି କବିତା ଲେଖୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ନିଜେ ଜଣେ କବି ଆଉ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେମ କବିତା ଲେଖିବାରେ ଆପଣଙ୍କର ପଟୁତା ରହିଛି ବୋଲି ସେପରି ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେମିକା ମନରେ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ। ତା'ପରେ ହୁଏତ ସେ ଆପଣଙ୍କ ରଚିତ ତଥା ମନକୁ ଛୁଇଁଲା ଭଳି କବିତାଗୁଡିକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ।

ସାଲୱାର୍ ସୁଟ୍

ଉଚ୍ଚତା କମ୍ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ

ସାଲୱାର୍ ସୁଟ୍‌ରେ ମହିଳାମାନେ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ କମ୍ ଉଚ୍ଚତା ଥିବା ମହିଳାମାନେ ନିଜ ଉଚ୍ଚତାକୁ ନେଇ ମନଦୁଃଖ କରିଥାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଗେ ସାଲୱାର୍ ସୁଟ୍ ତାଙ୍କୁ ମାନିବ ନାହିଁ ଆଉ ସେମାନେ ବେଶି ଗେଡୀ ଦେଖାଯିବେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି କିଛି ଖାସ୍ ଟିପ୍ସ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଏ, ତା'ହେଲେ ସାଲୱାର୍ ସୁଟ୍‌ରେ ବି କମ୍ ଉଚ୍ଚତା ଥିବା ମହିଳାମାନେ ଟିକେ ଡେଙ୍ଗା ଲାଗିବା ସହ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ...

✲ **ଲାଇଟ୍ ରଙ୍ଗ ଚୟନ କରିବେ:** ପ୍ଲେନ୍ ଲେଗିଙ୍ଗ୍ସ ସାଙ୍ଗକୁ ଲଙ୍ଗ କୁର୍ତ୍ତି ଯାହାର ସ୍ଲିଭ୍ ୱାନ୍ ଥାର୍ଡ ହୋଇଥିବ, ତା'ସହ ମ୍ୟାଚିଂ ଦୁପଟ୍ଟାକୁ ୱାନ ସାଇଡ୍ ପକାଇଲେ ଉଚ୍ଚତା ଅଧିକ ଲାଗିବ। ଏହାସହ କଲର୍ ସବୁବେଳେ ଲାଇଟ୍ ଶେଡ୍ ବାଛିବେ।

✲ **ଫୁଲ୍ ସ୍ଲିଭ୍:** କମ୍ ଉଚ୍ଚତା ଥିବା ଯୁବତୀମାନେ ସବୁବେଳେ ଏମିତି ସାଲୱାର ପିନ୍ଧିବା ଦରକାର; ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ବେକ ଓ କାନ୍ଧ ଭଲ ଭାବେ ହାଇଲାଇଟ୍ ହୋଇପାରୁଥିବ। ପଫ୍ ସ୍ଲିଭ୍‌ବାଲା ସାଲୱାର୍‌ରେ ସେମାନେ ଆହୁରି ଗେଡୀ ଦେଖାଯାଇଥାନ୍ତି। ତେଣୁ ଏହି ସ୍ଲିଭ୍ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନେ ଚାହିଁଲେ ଲଙ୍ଗ୍ ସ୍ଲିଭ୍/ ଫୁଲ୍ ସ୍ଲିଭ୍ ଅଥବା ଥ୍ରୀଫୋର୍ଥ ହାତ ବାଲା ଯେ କୌଣସି ସାଲୱାର୍ ସୁଟ୍ ଟ୍ରାଏ କରିପାରିବେ।

✲ **ଛୋଟ ଓ ଲମ୍ବା ପ୍ରିଣ୍ଟ:** ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରିଣ୍ଟ ହେଉ ଅଥବା ହରାଇଜୋଣ୍ଟାଲ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟବାଲା ସାଲୱାର୍ ସୁଟ୍ ପିନ୍ଧିଲେ ଗେଡୀ ଯୁବତୀଙ୍କର ଉଚ୍ଚତା ଆହୁରି କମ୍ ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଅଥବା ଭର୍ଟିକାଲ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଯେ କୌଣସି ସାଲୱାର୍ ସୁଟ୍ ବହୁତ ଭଲ ଅପ୍ସନ ହୋଇପାରିବ।

✲ **ଚୁଡିଦାର୍ ପାଜାମା:** ଉଚ୍ଚତା କମ୍ ଥିବା ଯୁବତୀମାନେ ନି ଲେଙ୍ଗ୍‌ଥ କମିଜ୍ ସାଙ୍ଗକୁ ଚୁଡିଦାର୍ ପାଜାମା ପିନ୍ଧିଲେ ଡେଙ୍ଗା ଦେଖାଯାଇଥାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଶର୍ଟ ଲେଙ୍ଗ୍‌ଥର କମିଜ୍ ସେତେ ଭଲ ମାନି ନ ଥାଏ।

✲ **ଫିଟିଙ୍ଗ୍‌କୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ:** କମ୍ ଉଚ୍ଚତା ଥିବା ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଢିଲା ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍ ଭଲ ମାନେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଭଲ ଫିଟିଙ୍ଗ୍‌ଥିବା ସାଲୱାର୍ ସୁଟ୍ ଟ୍ରାଏ କରିବା ଦରକାର। ବିଶେଷକରି ଭଲ ଫିଟିଙ୍ଗ୍ ହେଉଥିବା ଘେରବାଲା ପଟିଆଲା ସାଲୱାର୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଟ୍ରାକ୍ଟିଭ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ।

କିଛି ଟିପ୍ସ

- ଚିକନ୍‌କାରୀ କୁର୍ତ୍ତି ସାଙ୍ଗକୁ ଚୁଡିଦାର ପ୍ୟାଣ୍ଟ ବି କମ୍ ଉଚ୍ଚତା ଥିବା ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଡେଙ୍ଗା ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ।
- ଲଙ୍ଗ୍ ଲେଙ୍ଗ୍‌ଥ ବାଲା ପ୍ଲେନ୍ କୁର୍ତ୍ତିରେ ବି ଉଚ୍ଚତା ଟିକେ ଅଧିକ ଲାଗିଥାଏ। ତା'ସାଙ୍ଗକୁ ୱାନ୍ ସାଇଡ୍ ଦୁପଟ୍ଟାକୁ ଷ୍ଟାଇଲ୍‌ରେ କ୍ୟାରି କଲେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ।
- ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଧୋତି ଷ୍ଟାଇଲ୍ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସାଙ୍ଗକୁ କ୍ରପ୍ ହେଉ ଅଥବା ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ କୁର୍ତ୍ତି ପିନ୍ଧିଲେ ବି ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଡେଙ୍ଗା ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ।
- ଆଙ୍କେଲ୍ ଲେଙ୍ଗ୍‌ଥ ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସାଙ୍ଗକୁ ନି ଲେଙ୍ଗ୍‌ଥ କୁର୍ତ୍ତି ପିନ୍ଧିଲେ ବି ଯୁବତୀମାନେ ଡେଙ୍ଗା ଦେଖାଯାଇଥାନ୍ତି।

ହାଃ ହାଃ

ଗାଧୋଇବା

ପପୁ– ଡାକ୍ତର ବାବୁ, ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମତେ ଜ୍ୱର ହେଇଥିଲା ।
ଡାକ୍ତର– ଏବେ କ’ଣ ହେଲା ?
ପପୁ– ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଗାଧୋଇବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ । ମୁଁ ଏଇ ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିଲି ତ ଭାବିଲି ପଚାରିଦେବି ଏବେ ଗାଧୋଇବି ନା ନାହିଁ ବୋଲି ।

ଜମୁଛି

ରାଜେଶ ଫ୍ରିଜ୍ ଖୋଲି ଦେଖିଲେ ଭିତରେ ସୁନାର ହାର ଅଛି । ସେ ଯାଇ ସ୍ତ୍ରୀ ପୂଜାକୁ ପଚାରିଲେ– ଫ୍ରିଜ ଭିତରେ ସୁନା ହାର କିଏ ରଖିଛି ? ପୂଜା : ମୁଁ ।
ରାଜେଶ: ହେଲେ କାହିଁକି ? ଫ୍ରିଜ ଭିତରେ ଭଲା କିଏ ସୁନା ହାର ରଖେ ?
ପୂଜା: ତମେ ଭଲରେ ଦେଖିନ ବୋଧେ ସୁନାହାର ସହ ଗୋଟେ ଶାଢି ବି ଫ୍ରିଜରେ ଅଛି ।
ରାଜେଶ: ଆରେ ହଁ ତ । ତମ ମୁଣ୍ଡରେ ଏ ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି କୋଉଠୁ ଆସିଲା ?
ପୂଜା: ତମ ମା’ ହିଁ ମତେ କାଲି ଗୋଟେ ସୁନା ହାର ଓ ଶାଢି ଦେଇ କହିଲେ– ଏଇ ନେ’ ଦେଖେ ଏଇ ହାର ସହ ଶାଢି ଜମୁଛି ନା ନାହିଁ ? ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତାକୁ ଫ୍ରିଜ ଭିତରେ ଜମେଇବା ପାଇଁ ରଖିଛି ।

ଆଣି ପାରିବନି

ଦିନେ ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହ ଛାତ ଉପରେ ବସି ତାରା ଦେଖୁଥାଆନ୍ତି ।
ସ୍ତ୍ରୀ–କହିଲ ଦେଖି ଏମିତି କେଉଁ ଜିନିଷ ଅଛି ଯାହାକୁ ତୁମେ ସବୁଦିନ ଦେଖୁଛ, ହେଲେ ତାକୁ କେବେ ଆଣିପାରିବନି ।
ସ୍ୱାମୀ– ପଡୋଶିନୀ ।

ମଡେଲ ମିରର୍ ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି–୧୫ ରସୁଲଗଡ଼ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର–୭୫୧୦୧୦ ଫୋନ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧

ସୂଚନା: ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ । ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଛତିଶଗଡ଼ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ସୀମାବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଛି ଏକ ଅଭୟାରଣ୍ୟ, ଯାହାର ନାଁ ହେଲା ଅଚାନକମାର ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ। ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ବାଘମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଥାଏ। ତା'ସହିତ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ବି ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ...

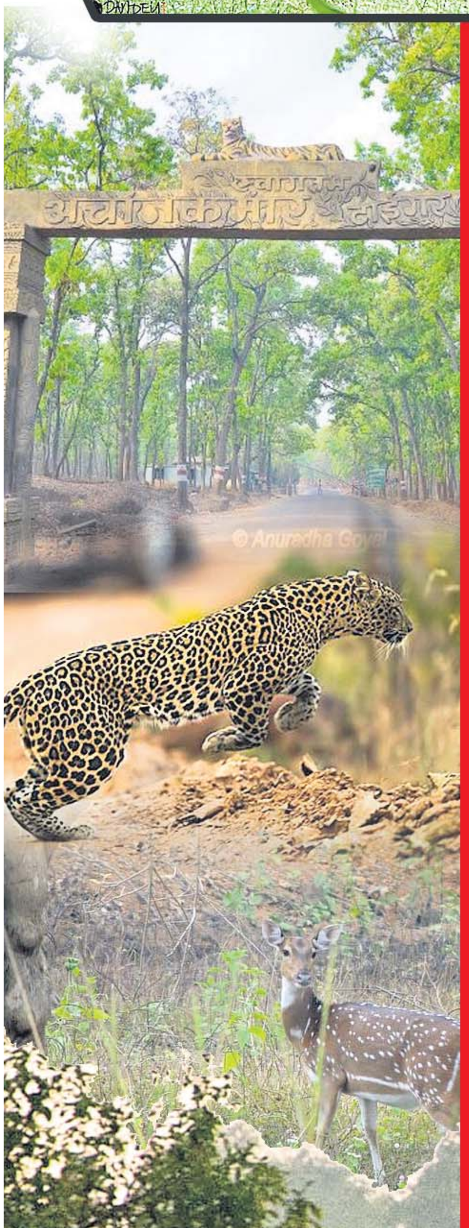

ଅଚାନକମାର ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ

ଅଚାନକମାର ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଭାରତର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ; ଯାହା ଛତିଶଗଡ଼ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ସୀମାବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ। ଛତିଶଗଡ଼ର ମୁଙ୍ଗେଲି ଜିଲା ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଅନୁପ୍ପୁର ଓ ଡିଣ୍ଡୋରୀ ଜିଲାର କିଛି ଅଞ୍ଚଳକୁ ନେଇ ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟଟି ଗଢି ଉଠିଛି। ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ୧୯୭୫ ମସିହାରେ କିଛି ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପ୍ରଥମେ ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟଟି ଏଠାରେ ଗଢି ଉଠିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପରେ ୨୦୦୯ ମସିହାରେ ଏଠାରେ ବାଘଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ଏହାକୁ ଏକ ବ୍ୟାଘ୍ର ସଂରକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ରର ମାନ୍ୟତା ଦିଆଗଲା। ସେଥିପାଇଁ ଏଠାରେ ବାଘ ଟିକେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାନ୍ତି। କେବଳ ବାଘ କାହିଁକି ଏଠି ଆହୁରି ଅନେକ ବିରଳ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିହେବ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ସୂଚନାନୁଯାୟୀ, ପ୍ରାୟ ୫୫୭.୫୫ ବର୍ଗ କି.ମି ବ୍ୟାପ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ ଗଢି ଉଠିଥିବା ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ମହାବଳ ବାଘ ଓ ଚିତାବାଘ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାନ୍ତି। ତା'ସହିତ ଗୟଳ, ଚିତ୍ରା ହରିଣ, ହେଟାବାଘ, ବିଲୁଆ, ଭାଲୁ, ଗଧିଆ, ସମ୍ବର, ନୀଳଗାଈ, କୃଷ୍ଣସାର ମୃଗ, ଜଙ୍ଗଲି ବିଲେଇ, ଜଙ୍ଗଲୀ ଘୁଷୁରୀ, ନେଉଳ, ଠେକୁଆ, ନାନା ଜାତିର ହରିଣ, ମାଙ୍କଡ଼ ଇତ୍ୟାଦି ପଶୁ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଜାତିର ପକ୍ଷୀ ବି ଏଠାରେ ଦେଖାଯାଇଥାନ୍ତି। ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଭିତରେ ବିଭିନ୍ନ କିସମର ବୃକ୍ଷଲତା ତଥା ଅନେକ ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷ ଥିବାର ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ। ମୁଖ୍ୟତଃ ଶାଳ ଗଛ ଓ ବାଉଁଶ ଗଛ ଏଠି ବହୁ ପରିମାଣରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ

ଅଚାନକମାର ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକାଧିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ରହିଛି। ଯେମିତିକି:

✲ **ଅମରକଣ୍ଟକ:** ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଅନୁପ୍ପୁର ଜିଲାରେ ଥିବା ଏକ ଧାର୍ମିକ ସ୍ଥଳୀ ହେଉଛି ଏହି ଅମରକଣ୍ଟକ। ଏଠାରେ ଅନେକ ପ୍ରାଚୀନ ମନ୍ଦିର ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ତା'ସହିତ ଏହି ସ୍ଥାନ ଦେଇ କୁଆଡ଼େ ନର୍ମଦା ନଦୀ, ସୋନ ନଦୀ ତଥା ଜୋହିଲ୍ଲା ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି। ସେଥିପାଇଁ ଏଠାକାର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବେଶ୍ ମନୋରମ ହୋଇଥାଏ।

✲ **ଶ୍ରୀ ଯନ୍ତ୍ର ମନ୍ଦିର:** ଉକ୍ତ ଅଭୟାରଣ୍ୟଠାରୁ ମାତ୍ର କିଛି କି.ମି ଦୂରରେ ରହିଛି ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୀଠଟି। ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଏହା ଏକ ଯୋଗିନୀ ପୀଠ। ଏହି ମନ୍ଦିରର ଅପୂର୍ବ ଗଠନଶୈଳୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ବେଶ୍ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ବେଶ୍ ଗହଳି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

ଏହାଛଡ଼ା ମାଈ କି ବଗିୟା, ମାଈକା ପର୍ବତ, ନର୍ମଦା କୁଣ୍ଡ, ଚୈର୍ତୁଃଗଡ଼, ଅମରେଶ୍ୱର ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର ଇତ୍ୟାଦି ହେଉଛି ଅଚାନକମାର ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

ସ୍ଥାନୀୟ ପାଣିପାଗ ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ରର ମତାନୁଯାୟୀ, ବର୍ଷାଦିନକୁ ଛାଡ଼ି ବାକି ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟକୁ ବୁଲିଗଲେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ବୁଲିବାର ଭରପୂର ଆନନ୍ଦ ଉଠାଇପାରିବେ। କାରଣ ବର୍ଷା ଦିନେ ଅଭୟାରଣ୍ୟରେ ଥିବା ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଦେଖିବା ଏତେଟା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନଥାଏ। ସେହିପରି ଏଠାକୁ ଯିବାପାଇଁ ଗମନାଗମନର ବି ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି। ବେଲଗହନା ରେଲୱେ ଷ୍ଟେଶନ ହେଉଛି ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟର ନିକଟତମ ରେଲଷ୍ଟେଶନ। ସେହିପରି ନିକଟତମ ବିମାନବନ୍ଦର ହେଉଛି ବିଳାଶପୁର ଏୟାରପୋର୍ଟ। ତା'ଛଡ଼ା ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଏଠାକୁ ଟୁରିଷ୍ଟ ବସ୍ ବି ଯା'ଆସ କରିଥାଏ।

ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ କାହିଁକି ହୁଏ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁହାଁ

ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଫୁଲ। ଏମିତିରେ ତ ସବୁ ଫୁଲ ସୁନ୍ଦର, ହେଲେ ଏହି ଫୁଲର ଅଛି ଏକ ବିଶେଷତ୍ୱ। ସେ ହେଉଛି ଏହା ସବୁବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁହାଁ ହୋଇ ରହେ। ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ଗତି କରନ୍ତି ଫୁଲର ମୁହଁ ସେଇ ଦିଗକୁ ରହେ। ତେବେ କେବେ ଭାବିଛନ୍ତି ଏହା ସମ୍ଭବ କେମିତି ହୁଏ? ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ..

ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ! ନାଁରୁ ହିଁ ଜଣାଯାଏ ତା'ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା। ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ମୁଖ କରି ରହେ ଯେଉଁ ଫୁଲ ସେ ହେଉଛି ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ। ଏହି ଫୁଲ ଶୀତଋତୁ ଅପେକ୍ଷା ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁରେ ଅଧିକ ଫୁଟେ। ଯେଉଁଠି ୬ ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଖରା ରହେ ସେଠି ଏହି ଫୁଲ ଭଲ ହୁଏ। ପ୍ରଖର ଖରା ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ଫୁଲର ଭଲ ବିକାଶ ହୁଏ। ଯେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଉଦୟ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏହି ଫୁଲର ମୁହଁ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ହୋଇ ରହେ। ଏହାପରେ ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଗତି ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ହୁଏ ଫୁଲର ମୁହଁ ବି ସେଇ ଦିଗ ଆଡକୁ ଗତି କରେ। ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀର ନୂଆ ଫୁଲ, ପୁରୁଣା ଫୁଲ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭଲରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦିଗ ସହ ଗତି କରିପାରେ। ତେବେ ଏଭଳି ହେବା ପଛର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ହେଲିଓ ଟ୍ରାପିଜମ୍। ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀର ଏଭଳି ସୂର୍ଯ୍ୟମୁହାଁ ହେବା ହେଲିଓ ଟ୍ରାପିଜମ୍ କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ। ତେଣୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଅସ୍ତ ହେବା ସହ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀର ମୁହଁ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ହୋଇଯାଏ। ହେଲେ ରାତିରେ ଏହି ଫୁଲ ଦିଗ ବଦଳାଇ ପୁଣିଥରେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ହେଇଯାଏ। ଆଉ ପରଦିନ ସକାଳର ସୁରୁଜ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହେ। ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଲଗାତାର ଲାଗିରହେ। ମନରେ ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଥିବ ଏହି ହେଲିଓ ଟ୍ରାପିଜମ୍ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ? ଯେମିତି ମଣିଷ ଭିତରେ ଏକ ବାୟୋଲୋଜିକାଲ କ୍ଲକ ଥାଏ, ସେହିଭଳି ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ଫୁଲର ବି ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥାଏ, ଯାହାକି ହେଲିଓ ଟ୍ରାପିଜମ୍ ନାମରେ ପରିଚିତ। ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଡିଟେକ୍ଟ କରି ଫୁଲକୁ ସେହି ଦିଗକୁ ମୋଡିବା ଲାଗି ପ୍ରେରିତ କରେ ଯେଉଁ ଦିଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଥାଆନ୍ତି। ଏକ ଗବେଷଣାରୁ ଏହା ବି ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ଫୁଲ ରାତିରେ ଆରାମ କରନ୍ତି ଓ ସକାଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଡ଼ିଲେ ଏମାନେ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ ଯେତେଯେତେ ପ୍ରଖର ହୁଏ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ଫୁଲର ସକ୍ରିୟତା ବି ସେହିଭଳି ବଢିଚାଲେ। ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେଲିଓ ଟ୍ରାପିଜମ୍ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ।

ମଇଁଷୀ ଚରାଳିଙ୍କୁ ୨୫ ହଜାର ଦରମା

ଭଲ ପାଠ ପଢିଲେ ମିଳିଥାଏ ଭଲ ଦରମାର ଚାକିରି। ଏଇ ଧାରଣା ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିଆସିଛି । ହେଲେ ପାଠ ନ ପଢି, ପୁଣି ଖାଲି ମଇଁଷି ଚରାଇ ଏବେ ୨୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦରମା ମିଳୁଛି। କଥାଟା ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ଲାଗିପାରେ। ହେଲେ ଏହା ବାସ୍ତବ। ବିହାର, ସହରସା ଜିଲ୍ଲାର ଝକସ କୁମାର ହେଉଛନ୍ତି ଏହି କାମ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ। ନୋଏଡା ଓ ଗ୍ରେଟର ନୋଏଡା ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ୱେ ନିକଟସ୍ଥ ଗାଁର କୃଷକମାନେ ନିଜର ମଇଁଷି ଚରାଇବା ପାଇଁ ଝକସ କୁମାରଙ୍କୁ ରଖିଛନ୍ତି। ଫଳରେ ଝକସ ଏବେ ୫୦ଟି ମଇଁଷି ଚରାଉଛନ୍ତି। ଆଉ ପାରିଶ୍ରମିକଭାବେ ତାଙ୍କୁ ମିଳୁଛି ୨୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା। ବିହାର ଓ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶରେ ଏହିଭଳି ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ବି କେବଳ ମଇଁଷି ଚରାଇ ମୋଟା ଅଙ୍କର ଦରମା ପାଉଛନ୍ତି। ଖାସ୍‌କରି ବିହନ ବୁଣା, ଫସଲ କଟା ସମୟରେ କୃଷକଙ୍କ ନିକଟରେ ସମୟ ନ ଥାଏ ମଇଁଷିଙ୍କୁ ଦିନ ସାରା ଚରାଇବା ପାଇଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଏଭଳି ଏକ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ବଦୌଲି, ଗୁଲାବଲ, କାମ ନଗର ସହ ହରିୟାଣା, ଫରିଦାବାଦର ଅନେକ ଗାଁରେ ଏହିଭଳି ଲୋକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରି ମଇଁଷି ଚରାଯାଉଛି। ମଇଁଷି ଚରାଳିମାନେ ସକାଳ ୮ଟାରୁ ସବୁ ଘରକୁ ଯାଇ ମଇଁଷିଙ୍କୁ ଖୋଲି ଗାଁ ବାହାରକୁ ଚରାଇବା ପାଇଁ ନିଅନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଧୋଇ ବି ଦିଅନ୍ତି। ୫ଟା ବେଳକୁ ଚରାଇ ସାରି ମଇଁଷିଙ୍କୁ ଗାଁକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ମଇଁଷି ପିଛା ୫୦୦-୭୦୦ ଟଙ୍କା ମିଳିଯାଏ।

ଉପଚାର ଛାଡ଼, କେବଳ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଡାକ

ଚିନ୍ମୟ ଚିନ୍ତନ

ଶ୍ରୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଜୀ

ସଂସାରର ଅନେକ ମଣିଷ ମନ୍ଦିର, ମସଜିଦ, ଚର୍ଚ୍ଚ ବା ଉପାସନାସ୍ଥଳୀ ଆଦିକୁ ଯାଆନ୍ତି। ସେଠାରେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ପୂଜା ପାଠ କରନ୍ତି । ଡଗ ଡଗ ହୋଇ ମନ୍ତ୍ର ସ୍ତୋତ୍ର ଆଦି ପାଠ କରି ଚଉଦିଗ କମ୍ପାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଘରେ ବି ସେଇୟା ହୁଏ । ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ପୂଜାପାଠ ଚାଲିଥାଏ । ଠାକୁରଙ୍କୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଫୁଲ ସଜାଇବାରେ ବହୁତ ସମୟ ଯାଏ। ଠାକୁରଘରେ ପନ୍ଦର ତିରିଶି ଠାକୁରଙ୍କ ଫଟୋ ଥାଏ । ସବୁଥିରେ ଟିକିଏ ଟିକିଏ ଚନ୍ଦନ, ଫୁଲ ଦେଉ ଦେଉ ଯାଏ ଘଣ୍ଟାଏ । ଏମିତି କେବଳ ପୂଜାପୂଜିରେ ଯାଏ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା । ଯଦି କେଉଁ ଦିନ କ'ଣ ଜରୁରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ କୁଆଡ଼େ ଯିବାର ଥିବ, ସେଦିନ କେବଳ ଚନ୍ଦନ ଟିକିଏ ବୁଢ଼ା ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ନେଇ ମଝି ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ଟିପ ମାରି ଛିଞ୍ଚିଦେଲେ କାମ ଫତେ । ଆଉ କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଠାକୁର ଘରେ ସକାଳ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଧ୍ୟାନ, ପାରାୟଣ ଆଦି ବି କରନ୍ତି । ଏତେ ସବୁ କସରତ ପରେ ବି ଯଦି ନିଜ ଈପ୍ସିତ କାମନାକୁ ପ୍ରଭୁ ପୂରଣ ନ କଲେ ତେବେ ଅନେକ ଭକ୍ତ ମୁହଁ ଫୁଲେଇ କୁହନ୍ତି – କାଇଁ ଆଉ ଠାକୁରଫାକୁର ପୂଜା କରିବି । ନାଲି କନାରେ ବାନ୍ଧି ସବୁ ଭସାଇଦେବି ନଈରେ । ଆଉ ପୂଜା କରିବିନି । ପ୍ରଭୁ ଖାଲି ଦୁଃଖ ଉପରେ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏ ପୂଜାପୂଜିରେ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ। ସବୁ ବେକାର।

ଠାକୁର ପୂଜାକୁ ନେଇ ଏମିତି ଅନେକଙ୍କର ମାନ ଅଭିମାନ ଥାଏ । ଏମାନେ ଠାକୁର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ମାନେ ଠାକୁର ଏମାନଙ୍କର ସବୁ କାମନା କୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ବୋଲି ଏମାନଙ୍କର ଧାରଣା ଥାଏ । ଠାକୁର ପୂଜା ପାଇଁ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ସମୟ ବ୍ୟୟ ହେଉଛି ମାନେ ଠାକୁର ଆମକୁ କିଛି ରୋଗ ରେ ପକାନ୍ତେ ନାହିଁ, ଆମ ପରିବାର ଉପରେ କିଛି ବିପତ୍ତି ପଡନ୍ତା ନାହିଁ, ସବୁବେଳେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ସୁଖ ର ଉତ୍ତାଳ ତରଙ୍ଗ ଲହଡି ମରୁଥାନ୍ତା – ଏହା ହିଁ ଅନେକ ଙ୍କର ଅଲିଖିତ ଦାବୀ ଥାଏ ଈଶ୍ୱର ଙ୍କ ନିକଟରେ ।

ମଣିଷ ଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର କାମନା ପୂରଣ କରିବାରେ ଈଶ୍ୱର ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି କି ନା ତାହା ଆଲୋଚନା କରିବା ଆଜିର ଏ ଲେଖାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ। ଆଜି ଆମେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ଯେଉଁମାନେ ଲୌକିକ ଠାକୁର ପୂଜାରେ ମନୋନିବେଶ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ଈଶ୍ୱର ଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ସମର୍ପିତ ଥାନ୍ତି– ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଭାବଟି କେମିତି ଥାଏ – ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେମାନେ କେତେ ଦୂର ଜାଣିଥାନ୍ତି ବା ସେମାନେ କେତେ ଗଭୀରତାର ସହ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି – ମୁଁ ଏତେ ବ୍ରତ କଲି, ଏତେ ଉପବାସ କଲି ଏତେ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଧ୍ୟାନ, ଧାରଣା କଲି । ଈଶ୍ୱର କ'ଣ ମୋ କଥା ଶୁଣିଲେ ? ସେଇଭଳି ଲୋକେ ନିଜକୁ ନିଜେ ଟିକେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତୁ – ମୁଁ ପୂଜା ବା ଉପାସନା କରୁଥିଲି କେଉଁଥିପାଇଁ ? ଲୋକେ ମୋତେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି କୁହନ୍ତୁ ନା କେବଳ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବା ପାଇଁ ? ସମାଜ ରେ ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କେବଳ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜର ଏକ ଧାର୍ମିକ ଛବି ତୋଳିବା ପାଇଁ ମଠ ମନ୍ଦିର ଯାଆନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ଶୁଣି ପାରିବା ଭଳି ଠାକୁରଙ୍କ ସାମନାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଏଡ଼େ ପାଟିରେ ସ୍ତୁତିଗାନ କରନ୍ତି । ସ୍ତୁତି କରିବା ଭିତରେ ଏଣେ ବାଁ – ଡାହାଣକୁ କଣେଇ କଣେଇ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ମାନେ ଶୁଣି ପାରୁଛନ୍ତି ନା ନାଇଁ। ଆଉ କେତେକ ଲୋକ ଠାକୁର ଘରେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ଦେଉଥିବେ । ଏଣେ ବଡ଼ ପାଟିରେ ସ୍ତ୍ରୀ କୁ ପଚାରୁଥିବେ – ହଇଏ ଶୁଣୁଛ ! ଖବରକାଗଜ ବାଲା ପେପର ଦେଲାଣି କି ? ଖାଇବା କୋଉଯାଏ ଗଲା ମ ? କ୍ଷୀର ବାଲା ଆସିଲାଣି କି ? ଟିକେ ଦେଖିଲ ଦେଖିଲ, ଖେଳରେ କେତେଟା wicket ଗଲା ? ? ଏମିତି ଅନେକ କଥା । ଏଠି କେବଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତୁଲାଇବା ପାଇଁ ପୂଜା ଚାଲିଛି ଯାହା । ମନ୍ଦିରରେ ଦେବତା ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବା ଠାକୁର ଘରେ ଠାକୁର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯଦି ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଭାବୁଥାନ୍ତୁ ତେବେ ପୂଜାଘରେ ବସି କ୍ରିକେଟ ଖେଳ ବାବଦରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ କ'ଣ ଆଗଭର ହେଉଥାନ୍ତୁ ? ଯଜ୍ଞ,ଜାଗର ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ ଉପାସନା ଦିନ ମାନଙ୍କରେ ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଯାତ୍ରା ପାର୍ଟିର ଆୟୋଜନ କରି ଅର୍ଦ୍ଧ ଲଙ୍ଗୁଳି ତରୁଣୀମାନଙ୍କୁ ନଚେଇ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ପରିବେଶକୁ ଖିନଭିନ କରିବାକୁ ଆମେ କଣ ଡେଇଁ ପଡନ୍ତୁ ? ? ଏହା ପ୍ରକୃତ ଧାର୍ମିକ ଭାବନାର ଲକ୍ଷଣ ନୁହେଁ । କେବଳ ଛଳନା ମାତ୍ର । ଏମିତି ଭାବ ନେଇ ସାତ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂଜା, ଉପାସନା, ବ୍ରତ କଲେ ବି କେବଳ ପରିଶ୍ରମ ସାର । ପ୍ରବଳ ଧାଁ ଦୌଡ଼ା । ଫଳ କିନ୍ତୁ ଶୂନ ।

ଆମେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଫୁଲ ଟିଏ ନ ଦେଲେ ସେ ରାଗନ୍ତି ନାହିଁ କି ମହଣ ମହଣ ଫୁଲ ରେ ପୋତି ଦେଲେ ସେ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଧୂପ, ଦୀପ ବା ଚନ୍ଦନ ଆଦି ଦେବା ବା ନ ଦେବା ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଦୌ କିଛି ନେଣ ଦେଣ ନ ଥାଏ । ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥୂଳ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଅର୍ପଣ କରୁ ସେଗୁଡିକୁ କ'ଣ ଆମେ ତିଆରି କରିଛୁ ? ଫୁଲକୁ

ଆମେ ଫୁଟାଇଛୁ ନା ପାଣିକୁ ଆମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ? ତାଙ୍କରି ଜିନିଷ ତାଙ୍କୁ ଦେଇ ଆମେ ମିଛଟାରେ କେବଳ ଦାତା ବୋଲାଉଛୁ । ପ୍ରଭୁ ଯାହା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି କେବଳ 'ଭାବ' । ଯଦି 'ଭାବ' ଅଛି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଫୁଲପାଣି ନ ଦେଲେ ବି କିଛି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ଯଦି 'ଭାବ ' ନାହିଁ ତେବେ ମେରୁ ସଦୃଶ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କଲେ ବି ସେ ଏହାକୁ ରେଣୁ ସଦୃଶ ବି ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ କାରବାର କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ କେବଳ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଲୋଡ଼ା – ବିଶ୍ୱାସ ଆଉ ଭାବ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଲେ ହିଁ ଭାବ ଆସେ । ଦୁର୍ଗାପୂଜାରେ ମା' ଦୁର୍ଗାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସକୁ ନିଆଯାଉଥାନ୍ତା ତେବେ ଆୟୋଜକମାନେ କ'ଣ ମେଢ଼ ନିକଟରେ ଆଲ୍‌ବମ୍ ଗୀତ ବଜାଇବାକୁ ସାହସ କରି ପାରୁଥାନ୍ତେ ନା ଭସାଣି ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ମଦ ପିଇ ଗଡ଼ାପଡା ହୋଇ 'ନଡ଼ିଆ ତେଲ 'ଗୀତର ତାଳେ ତାଳେ ନାଚୁଥାନ୍ତେ । ଏମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ବୋଲି କହି ହେବନି । ଅଛି କିନ୍ତୁ ମାତ୍ରା କମ୍ । ସାମାନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଥିବାରୁ ଯେତେ ଯାହା ପୂଜା ପାଠ ହେଉଛି । ଠାକୁରଙ୍କ ଉପରେ ଯଦି ଜଣକର ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଜଣେ କାହିଁକି ପୂଜା କରିବାକୁ ଆଗଭର ହୁଅନ୍ତା ଯେ ? କିନ୍ତୁ ପାଠକେ ! କେବଳ ବିଶ୍ୱାସରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାସଟି ଗଭୀର ହେବା ଦରକାର । ଭାବଟି ଦୃଢ଼ ହେବା ଦରକାର । ବିଶ୍ୱାସରେ ଗଭୀରତା ନ ଥିଲେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ପୂଜା ପାଠ କରିବା କେବଳ ଲୋକଦେଖାଣିଆ ।

ଗୋଟିଏ ଗାଁ ରେ ଜଣେ ଯୁବ ସାଧୁ ରହୁ ଥିଲେ । ଶିବଙ୍କୁ ସେ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନଈ ପାର ହୋଇ ଆରପଟ ଗାଁରେ ଥିବା ଶିବମନ୍ଦିରକୁ ସେ ଦୀପଟିଏ ଜାଳିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ । ସାଧୁ ରହୁଥିବା ଗାଁରେ ରହୁଥିଲା ଜଣେ ଯୁବ ନାସ୍ତିକ । ସାଧୁ ଜଣକ ମନ୍ଦିରରେ ଦୀପ ଲଗାଇ ଆସିବା ପରେ ଏ ନାସ୍ତିକ ଜଣକ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଦୀପଟିକୁ ଲିଭାଇ ଦେଇ ଆସୁଥିଲା । ଏହା ଥିଲା ନାସ୍ତିକ ଲୋକଟିର ସବୁଦିନିଆ କାମ । ଜଣେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଥିଲା ଦୀପ ଲଗାଇବା ପାଇଁ । ଆଉ ଜଣେ ଯାଉଥିଲା ଦୀପ ଲିଭାଇବା ପାଇଁ । ଉଭୟ ସମାନ ମାତ୍ରାର ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ପୂରା ବିରୋଧୀ ଚରିତ୍ର । ଥରେ ସାଧୁ ପଚାରିଲେ – ବାବୁରେ ! ତୁ ଏପରି ଅଧର୍ମ କାମ କାହିଁକି କରୁଛୁ ?

ମୁଁ ଧର୍ମ କ' ଣ, ଅଧର୍ମ କ'ଣ ଜାଣେନା । ଆପଣ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ମନ୍ଦିର ଯାଉଛନ୍ତି ମୁଁ ବି ସେଇ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଯାଉଛି । ଆମ ଉଭୟଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା – ଈଶ୍ୱର ଦର୍ଶନ । ଆପଣଙ୍କ ବାଟ ଅଲଗା । ମୋ ବାଟ ବି ଅଲଗା । ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ସେ ମୋତେ ନିଜେ ମନା ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଲଗାଉଥିବା ଦୀପକୁ ମୁଁ ଏମିତି ଲିଭାଇ ଚାଲିଥିବି । ଆପଣଙ୍କ ପଣ –ଦୀପ ଲଗାଇବାର । ମୋ ପଣ – ଦୀପ ଲିଭାଇବା । ବାକି ରହିଲା କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବାର – ନାସ୍ତିକ ଲୋକଟି ଏମିତି ଉତ୍ତର ଦେଲା । ତା' ଉପରେ ମନେ ମନେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ସାଧୁ ନିଜ କୁଟିରକୁ ଫେରିଲେ ।

କିଛିଦିନ ପରେ ଦିନେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପ୍ରବଳ ଝଡ଼ ତୋଫାନ ହେଲା । ଘଡ଼ଘଡ଼ି ବିଜୁଳି ସହ ମୁଷଳ ଧାରାରେ ବର୍ଷା ହେଲା । ମୁହଁକୁ ମୁହଁ ବି ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ । ଏଣେ ସାଧୁ ଦୀପ, ଘୃତ, ସଳିତା ଆଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନିଜ କୁଟିରରେ ସେପଟ ଗାଁ କୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷା ପବନ ଛାଡିଲେ ତ ଯିବେ । ଝଡ଼ବର୍ଷା ବନ୍ଦ ହେବାର ନାମଗନ୍ଧ ଧରୁ ନ ଥାଏ । ବେଳକୁ ବେଳ ଆହୁରି ବଢୁଥାଏ । ତହୁଁ ସାଧୁ ଚିନ୍ତା କଲେ – ନା, ଆଜି ଆଉ ଯାଇ ହେବନି। ବର୍ଷାରେ ତିନ୍ତି ଗଲେ ଦେହମୁଣ୍ଡ ଖରାପ ହେବ । ଜୀବନକୁ ବାଜିଲଗାଇ ଏ ପ୍ରବଳ ଝଡ଼ରେ ଯିବା ବି ଉଚିତ ନୁହେଁ ଠାକୁରେ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି ମ । ବରଂ ଆସନ୍ତାକାଲି ଏକାଥରକେ ଦୁଇଟି ଦୀପ ମନ୍ଦିରରେ ଜଳାଇଦେବି ।

ପରିବେଶର ପରିସ୍ଥିତି ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ବିଚାରରେ ଥିଲା ପ୍ରଭେଦ। ନାସ୍ତିକ ଯୁବକଟି ଝଡ଼ବର୍ଷାକୁ ଖାତିର ନ କରି ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଲା । ମନ୍ଦିରରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଖିଲା – ଦୀପ ଜଳୁନି । ଦୀପ ଜଳୁଥିଲେ ସିନା ସେ ଲିଭାଇ ଥାନ୍ତା । ସବୁଦିନିଆ ବ୍ରତ କ'ଣ ଆଜି ତା'ର ଭଙ୍ଗ ହୋଇଯିବ ? ଏ କଥା ଚିନ୍ତା କରିବା ମାତ୍ରକେ ତା ହୃଦୟ କୋରି ହୋଇଗଲା ଭଳିଆ ଲାଗିଲା । ନା, ତାକୁ ଆଜି ଯେମିତି ହେଉ ପଛେ ଦୀପ ଟିଏ ସେ ନିଜେ ଲଗାଇବ । ତା' ପରେ ତାକୁ ଲିଭାଇ ନିଜ ସଂକଳ୍ପକୁ ବଜାୟ ରଖିବ । ଏଇୟା ଭାବି କ'ଣ କେମିତି ଯୋଗାଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରି ଦୀପ ଲଗାଇ ତାକୁ ଲିଭାଇବା ପାଇଁ ଯେମିତି ସେ ଉଦ୍ୟତ ହୋଇଛି ମନ୍ଦିର ଭିତରୁ ଶୂନ୍ୟବାଣୀ ହେଲା – ଦୀପ ଲିଭାଇବାର କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ସାଧୁ ଅପେକ୍ଷା ତୁମେ ମୋର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭକ୍ତ । ଆଜିର ଦିନ ଥିଲା ପରୀକ୍ଷାର ଦିନ । ବିଶ୍ୱାସର ଗଭୀରତାକୁ ମାପିବାର ଦିନ । ତୁ କ'ଣ ବର ମାଗୁଛ ମାଗ ।

ମୋର କୌଣସି ବରର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ମୋର କେବଳ ଆପଣ ହିଁ ଦରକାର । – ଉପରକୁ ଅନାଇ ଦୁଇ ହାତ ଯୋଡି ଯୁବକଟି ମୁଦ୍ରିତ ଚକ୍ଷୁରେ କହିଲା । ଏବେ ଭାବୁଛି ଯୁବକଟି ପଛରେ 'ନାସ୍ତିକ' ଶବ୍ଦଟିଏ ଯୋଡି ମୁଁ କେତେବଡ ଭୁଲଟିଏ ନ କରିଛି ସତେ ?

–ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ, ଆପେକ୍ସ ଆଇଟିଆଇ,
ପତ୍ରକଣା, କସର୍ଦା, କଟକ, ମୋ – ୯୪୩୭୨୯୨୬୯୯

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

କଳିଙ୍ଗର ବୀରପୁତ୍ର ବାଜି ରାଉତ

ଡକ୍ଟର ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ

ପ୍ରକାଶକ–ଏଥେନା ବୁକ୍‌ସ, ଭୁବନେଶ୍ୱର–୨, ମୂଲ୍ୟ–୭୦ଟଙ୍କା

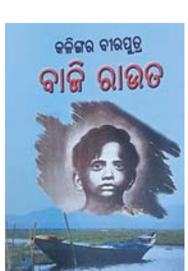

'କଳିଙ୍ଗର ବୀରପୁତ୍ର ବାଜି ରାଉତ' ଡକ୍ଟର ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଜି ରାଉତଙ୍କ ଜୀବନ ଉପରେ ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ। ଶହୀଦ ବାଜି ରାଉତ ସିନା ନାହାନ୍ତି । ଅଛି ସେଇ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ । ସେଇ ଘାଟ ଆଉ ଏବେ ବି ଅଛି ଭୁବନ ନୀଳକଣ୍ଠପୁର ଓ ମଣିପୁର ଶାସନ । ବାର ବରଷର ବାଜିଆ ଓରଫ ବାଜି ରାଉତ ଥିଲେ ଅଚଳ, ଅଟଳ । ଛାତିରେ ସାହସ ଭରି କହିଥିଲେ– 'ମରିବି ପଛେ ଡରିବି ନାହିଁ' । ଏହା ହିଁ ଥିଲା ମାଟି ମା' ପାଇଁ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଇଁନି । ପୂରୁବ ଆକାଶରେ ସିନ୍ଦୁରା ଫାଟି ଆଉ କିଛି ସମୟ ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକରେ ଧରା ଆଲୋକିତ ହେବ । ଗୁଡୁମ୍ ଗୁଡୁମ୍ ଶବ୍ଦରେ କମ୍ପି ଉଠିଲା ନୀଳକଣ୍ଠପୁର ଗ୍ରାମ ସନ୍ନିକଟ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ ଘାଟ । ନିଷ୍ଠୁର ଇଂରେଜ ପୋଲିସ ବାହିନୀର ଗୁଳିଚୋଟ ବାଜିଥିଲା ବାଜି ରାଉତଙ୍କ ଛାତିରେ । ଛୁଟିଥିଲା ରକ୍ତର ଧାର । ଟଳି ପଡିଥିଲେ ବାଜି ରାଉତ । ଏହି ଶହୀଦ ବୀରଙ୍କ କାହାଣୀକୁ ଚମତ୍କାର ଭାବେ ଡକ୍ଟର ସ୍ୱାଇଁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି।

ପତ୍ରଗୋଟାଳିରୁ ସାଂସଦ ଆମ ପ୍ରିୟ ଡକ୍ଟର ଅଚ୍ୟୁତ ସାମନ୍ତ

ଲେଖକ ମିନତିବାଳା ସାମନ୍ତରାୟ, ପ୍ରକାଶକ– ଲିପିକା, ନିଜିଗଡକୁରୁଖି, ହରିରାଜପୁର ଜଟଣୀ, ପୁରୀ। ମୂଲ୍ୟ–୧୫୦ଟଙ୍କା

ଡକ୍ଟର ଅଚ୍ୟୁତ ସାମନ୍ତଙ୍କ ଜୀବନୀକୁ ନେଇ ମିନତିବାଳା ସାମନ୍ତରାୟ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଛନ୍ତି। ଏଥିରେ ୨୬ଟି ବିଷୟ ଉପରେ ସାମନ୍ତରାୟ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିରେ ସାମନ୍ତଙ୍କର ଶୈଶବଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନଯାତ୍ରାର ଫର୍ଦ୍ଦ ରହିଛି। ଶୈଶବ ସଂଘର୍ଷମୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସଫଳତାର ସିଡି ଚଢିବାରେ ତାଙ୍କୁ କେହି ରୋକି ପାରି ନାହାନ୍ତି। କେବଳ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ନୁହେଁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ସମାଜ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାତି ରହିଛି। ପରିଶ୍ରମ ହିଁ ସଫଳତାର ଚାବି କାଠି ବୋଲି ସେ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି । ଆଜି ସେ ଯେଉଁଠି ପାଦ ଦେଇଛନ୍ତି ସବୁ ଶ୍ରେୟ ସେ ନିଜ ମା'ଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ପୁସ୍ତକଟିରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ରହିଛି।

ବିଛା କ୍ୟାଣ୍ଡି

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ କ୍ୟାଣ୍ଡି । ତେଣୁ ବଜାରରେ ବିଭିନ୍ନ ଫ୍ଲେଭର ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କ୍ୟାଣ୍ଡି ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି । ତେବେ ହଟଲିକ୍ସ ନାମକ ଏକ କମ୍ପାନୀ ତିଆରି କରିଛି ଏଭଳି କ୍ୟାଣ୍ଡି ଯାହାକୁ ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ହଜାର ଥର ଭାବିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

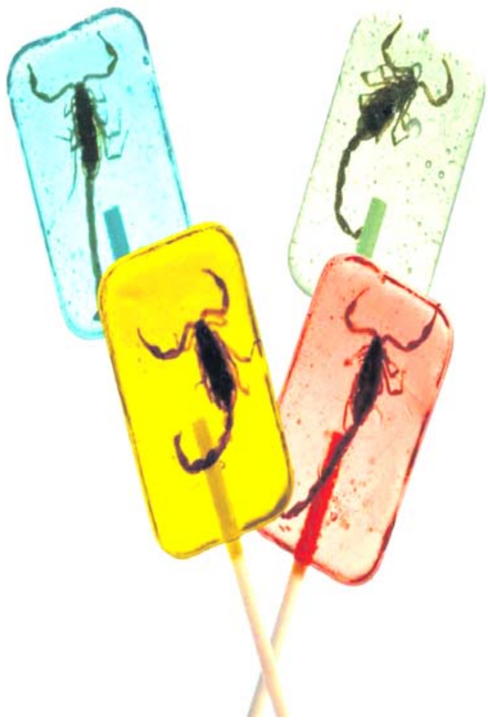

ଏମିତି କି ଯେଉଁମାନେ ଭୟାଳୁ ସେମାନେ ତ ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡିକୁ ଛୁଇଁବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡି ଭିତରେ ଥାଏ କଙ୍କଡା ବିଛା । ଯଦିଓ ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡିର ସ୍ୱାଦ ସାଧାରଣ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଥିବା ସତ ସତିକା କଙ୍କଡା ବିଛା ଏହାକୁ ଭିନ୍ନ କରାଏ । ଖାଲି କଙ୍କଡା ବିଛା ନୁହେଁ ଝିଣ୍ଟିକା, ଜନ୍ଦା ପରି କିଟପତଙ୍ଗ ବି ଥାଏ ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡି ଭିତରେ । କେବଳ ଏଇ କ୍ୟାଣ୍ଡି ନୁହେଁ ଉକ୍ତ କମ୍ପାନୀ ଏମିତିବି ଚକୋଲେଟ୍ସ ତିଆରି କରୁଛି ଯାହାର ସ୍ୱାଦ ପିଆଜ, ବିଭିନ୍ନ ମସଲା ଓ ଛେନା ପରି ।

ବ୍ୟାକ୍ ପେଜ୍

ୟୁଏଫ୍‌ଓ ଭିଲେଜ୍

ୟୁଏଫ୍‌ଓ ଓ ଏଲିୟନ୍‌ର ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ ପାଇଁ ମଣିଷସବୁବେଳେ କରିଆସିଛି ଅନେକ ପ୍ରୟାସ । ହେଲେ ଏବେବି ଏହା ରହସ୍ୟ ଘେରରେ । ତେବେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ଓ ଏଲିୟନ୍‌ଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ତାଇୱାନ, ୱାନଲି ଜିଲାର 'ୟୁଏଫ୍‌ଓ ଭିଲେଜ୍' । ଯଦିଓ ଏଠି ବାସ୍ତବ ଏଲିୟନ ନାହାନ୍ତି କି ନାହିଁ ସତ ସତିକା ୟୁଏଫ୍‌ଓ । ତଥାପି ଏହା କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଏଲିୟନ୍ ଦୁନିଆ ଭିତରେ ଥିବାର ଅନୁଭବ ଦେବ । କାରଣ

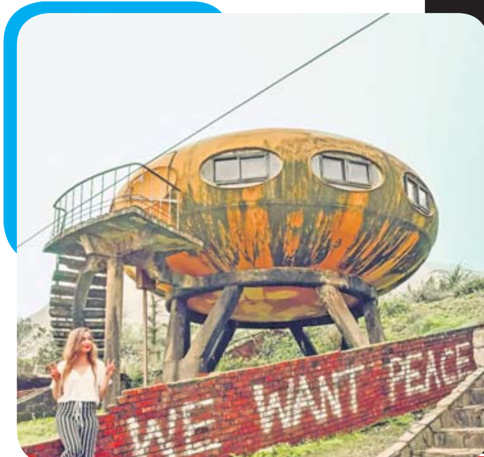

ଏଠାକାର ସବୁଘର ଦେଖିବାକୁ ୟୁଏଫ୍‌ଓ ପରି । ୧୯୬୦ ଦଶକରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଗ୍ରାମ । ୟୁଏଫ୍‌ଓ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ହେଁ ସେସବୁ ଥିଲା ବାସପୋଯୋଗୀ ଘର ଓ ସେଥିରେ ଲୋକ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ । ଆଧୁନିକ ବେଡରୁମ୍ ସହ କିଚେନ୍, ଲିଭିଂ ରୁମ୍ ଏବଂ ବାଥ୍‌ରୁମ୍ ପରି ଅନେକ ସୁବିଧା ରହିଥିଲା ଏହି ଘରଗୁଡିକରେ । ଏହାର ଲିଭିଂ ରୁମ୍ ଥିଲା ଖୁବ୍ ବଡ଼ । ବଡ଼ ବଡ ସୋଫା ସହ ବାର୍ ଷ୍ଟୁଲ୍ ଓ ଅନେକ ଝରକା ଥିଲା । ସବୁଠୁ ଖାସ୍ କଥା ହେଲା ଘରଗୁଡିକ ଏତେ ହାଲ୍‌କା ଉପାଦାନରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ଯେ, ତାହାକୁ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିହେଉଥିଲା । ଏହାର ଝରକା, କବାଟ ଏଭଳି ତିଆରି ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ବାହାରୁ ଦେଖିଲେ ଏୟାରକ୍ରାଫ୍ଟ ଭଳି ଲାଗୁଥିଲା । ୧୯୭୦ ମସିହାର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଗ୍ରାମ ଥିଲା ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ର । ଉକ୍ତ ଘରଗୁଡିକ 'ଫ୍ୟୁଚରୋ ହାଉସେସ୍' ନାମରେ ପରିଚିତ ହେଉଥିଲା । ଏଗୁଡିକୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗୁଥିଲା ସତେଯେମିତି ସତସତିକା ୟୁଏଫ୍‌ଓଗୁଡିକ କେଉଁ ଏକ ଗ୍ରହରୁ ଆସି ଲ୍ୟାଣ୍ଡ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ୟୁଏଫ୍‌ଓ ଘରର ନିର୍ମାତା ଥିଲେ ଫିନଲାଣ୍ଡର ସ୍ଥପତି ମଟ୍ଟି ସରୋନେନ୍ । ହେଲେ ଏହି ଗ୍ରାମ ଏବେ ଧ୍ୱସ୍ତ ବିଧ୍ୱସ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି । ଆଉ ଏବେ ଏଠାରେ ରହୁନାହାନ୍ତି ଲୋକ, କିମ୍ବା ଆସୁ ନାହାନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟଟକ । କୁହାଯାଉଛି ତେଲ ଓ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ସାମଗ୍ରୀର ଦାମ ବଢିବା ଯୋଗୁ ଏହି ଘରଗୁଡିକରେ ରହିବା ବ୍ୟୟସାପେକ୍ଷ ହୋଇଗଲା । ତା'ସହ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ବିକାଶ ହେଉଛି ଏହି ଗ୍ରାମ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବାର ଆଉ ଏକ କାରଣ ।

ସ୍କ୍ରୁ ପୋର୍ଟ୍ରେଟ୍

କିଏ ଏହାକୁ ପେଣ୍ଟିଂ କହେ ତ ଆଉ କିଏ ସ୍ଥାପତ୍ୟ । କହିବାକୁ ଗଲେ ଏ ହେଉଛି ଉଭୟ ପେଣ୍ଟିଂ ଓ ସ୍ଥାପତ୍ୟର ଏକ ସୁନ୍ଦର ସନ୍ତୁଳନ । ବ୍ରୁସ୍ ମାକ୍‌ଲି ନାମକ ଜଣେ କଳାକାର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ସ୍କ୍ରୁକୁ ନେଇ ଏହି ଚମତ୍କାର କାରିଗରୀ । ଯେଉଁଥିରେ ସେ ସ୍କ୍ରୁ ବ୍ୟବହାର କରି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପୋର୍ଟ୍ରେଟ୍ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପୋର୍ଟ୍ରେଟ୍ କରିବା ପାଇଁ ସେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ୨୦,୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସ୍କ୍ରୁ । ତାହାକୁ ସେ ଏକ ପେଣ୍ଟେଡ୍ ପିନ୍‌ବୋର୍ଡ ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ଡେପ୍‌ଥ ବା ଗଭିରତାରେ ସଜାଇ ରଖନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପେଣ୍ଟିଂ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଶହ ଶହ ଘଣ୍ଟା କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡେ । ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଇଫେକ୍ଟ ପାଇବା ପାଇଁ ସ୍କ୍ରୁଗୁଡିକୁ ସେ ଅନେକଥର ଆଡଜଷ୍ଟ ଓ ରିଆଡଜଷ୍ଟ କରନ୍ତି । ଅନେକ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଏକାଗ୍ରତାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେ ତିଆରି କରିପାରନ୍ତି ଏହି ୩ଡି ଆର୍ଟକୁ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପେଣ୍ଟିଂର ଓଜନ ପ୍ରାୟ ୧୫୯ କି.ଗ୍ରା. ଓ ଉଚ୍ଚତା ୭ ଫୁଟ୍ ହୋଇଥାଏ ।